

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA (EU) 2021/1883 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. oktobra 2021

o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve in razveljavitvi Direktive Sveta 2009/50/ES

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in predvsem člena 79(2), točki (a) in (b), Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,po rednem zakonodajnem postopku ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V sporočilu Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020: strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ so določeni cilji, v skladu s katerimi bi se morala Unija razviti v gospodarstvo, temelječe na znanju in inovacijah, zmanjšati upravna bremena za podjetja ter bolje uskladiti ponudbo delovne sile in povpraševanje po njej. Navedeno sporočilo poudarja dejstvo, da sta potrebna celovita politika na področju delovnih migracij in boljše vključevanje migrantov. Ukrepe za poenostavitev sprejema visokokvalificiranih delavcev tretjih držav je treba gledati s tega širšega vidika.
- (2) V sklepih Evropskega sveta z dne 26. in 27. junija 2014 je navedeno, da mora Evropa sodelovati v svetovni tekmi za najbolj nadarjene posameznike, da bi lahko ostala privlačna destinacija za nadarjene in usposobljene ljudi. Zato bi bilo treba razvijati strategije za čim učinkovitejše izkoriščanje priložnosti, ki jih nudijo zakonite migracije, vključno s poenostavitvijo obstoječih pravil.
- (3) Sporočilo Komisije z dne 13. maja 2015 z naslovom „Evropska agenda o migracijah“ poziva k uvedbi privlačnega sistema na ravni Unije za visokokvalificirane državljane tretjih držav ter navaja, da je potreben pregled Direktive Sveta 2009/50/ES ⁽⁴⁾, da se Uniji omogoči, da uspešneje privablja nadarjene ljudi, s čimer bo hkrati obravnavala demografske izzive, s katerimi se sooča Unija, ter pomanjkanje delovne sile in strokovnega znanja v ključnih

⁽¹⁾ UL C 75, 10.3.2017, str. 75.⁽²⁾ UL C 185, 9.6.2017, str. 105.⁽³⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 15. septembra 2021 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. oktobra 2021.⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (UL L 155, 18.6.2009, str. 17).

sektorjih gospodarstva Unije. Poziv za pregled navedene direktive je ponovljen v sporočilu Komisije z dne 23. septembra 2020 „o novem paktu o migracijah in azilu“, v katerem je navedeno, da mora reforma modre karte EU zagotoviti resnično dodano vrednost EU pri privabljanju znanj in spretnosti z učinkovitim in prožnim instrumentom na ravni EU.

- (4) Evropski parlament je v svoji resoluciji z dne 12. aprila 2016 ⁽⁵⁾ pozval k ambicioznemu in ciljno usmerjenemu pregledu Direktive 2009/50/ES, vključno z njenim področjem uporabe.
- (5) Treba se je odzivati na izzive, opredeljene v sporočilu Komisije z dne 22. maja 2014 o izvedbi Direktive 2009/50/ES. Unija bi si morala prizadevati za vzpostavitev privlačnejšega in uspešnejšega sistema na ravni Unije za visokokvalificirane delavce iz tretjih držav. Pristop Unije k privabljanju takih visokokvalificiranih delavcev bi bilo treba dodatno harmonizirati in modra karta EU bi morala postati pri tem glavni instrument, saj zagotavlja hitrejšo postopke, prožnejša in bolj vključujoča merila za sprejem ter obsežnejše pravice, vključno s poenostavljeno mobilnostjo znotraj EU. Ker bi bile potrebne bistvene spremembe Direktive 2009/50/ES, bi bilo treba navedeno direktivo razveljaviti in nadomestiti z novo direktivo.
- (6) Vzpostaviti bi bilo treba jasen in pregleden sistem za sprejem na ravni Unije, da bi privabili visokokvalificirane delavce iz tretjih držav in jih zadržali, poleg tega pa spodbujali mobilnost teh delavcev. To direktivo bi bilo treba uporabljati ne glede na to, ali je prvotni namen prebivanja državljana tretje države visokokvalificirana zaposlitev ali gre za drug namen, ki se potem spremeni v namen visokokvalificirane zaposlitve. Upoštevati je treba prednostne naloge držav članic, potrebe njihovih trgov dela in njihove sprejemne zmogljivosti. Ta direktiva ne bi smela posegati v pristojnost držav članic, za izdajo nacionalnih dovoljenj za prebivanje, ki niso modra karta EU, za namen visokokvalificirane zaposlitve. Poleg tega ta direktiva ne bi smela vplivati na možnost, da imetnik modre karte EU uživa dodatne pravice in ugodnosti na podlagi nacionalnega prava, ki so skladne s to direktivo.
- (7) Države članice bi morale za namen visokokvalificirane zaposlitve zagotoviti enake konkurenčne pogoje za modre karte EU in nacionalna dovoljenja za prebivanje v smislu postopkovnih pravic in pravic do enake obravnave, postopkov in dostopa do informacij. Države članice bi morale zlasti zagotoviti, da raven postopkovnih jamstev in pravic, odobrenih imetnikom modre karte EU in njihovim družinskim članom, ni nižja od ravni postopkovnih jamstev in pravic, ki jih uživajo imetniki nacionalnih dovoljenj za prebivanje. Države članice bi morale zagotoviti tudi, da prosilci za modro karto EU niso v manj ugodnem položaju kot prosilci za nacionalna dovoljenja za prebivanje v zvezi s postopki odobritve za delodajalce in da jim ni treba plačati višjih taks za obravnavo njihove prošnje. Države članice bi morale nenazadnje opravljati dejavnosti informiranja, promocije in oglaševanja v zvezi z modro karto EU na enaki ravni kot to počnejo za nacionalna dovoljenja za prebivanje, na primer v zvezi z informiranjem na nacionalnih spletnih mestih o zakonitih migracijah, informacijskimi kampanjami in programi usposabljanja za pristojne migracijske organe.
- (8) Da bi okrepili in spodbujali sistem modre karte EU ter privabili visokokvalificirane delavce iz tretjih držav, se države članice spodbujajo, naj okrepijo oglaševalske dejavnosti in informacijske kampanje v zvezi z modro karto EU, po potrebi tudi dejavnosti in kampanje usmerjene v tretje države.
- (9) Pri izvajanju te direktive države članice ne bi smele diskriminirati na podlagi spola, rase, barve, etničnega ali družbenega porekla, genetskih značilnosti, jezika, vere ali prepričanja, političnega ali drugega mnenja, pripadnosti narodni manjšini, lastnine, rojstva, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti, kot se zahteva zlasti z direktivama Sveta 2000/43/ES ⁽⁶⁾ in 2000/78/ES ⁽⁷⁾. Da bi bilo načelo nediskriminacije učinkovito, bi morali imeti imetniki modre karte EU možnost, da zahtevajo pravna sredstva in vlagajo pritožbe v skladu z nacionalnim pravom, če se soočajo s kakršno koli diskriminacijo, tudi na trgu dela.
- (10) Ob upoštevanju poročila Eurostata z dne 21. februarja 2020 z naslovom „Težave pri zapolnjevanju prostih delovnih mest IKT: vedno večji izziv“ in njegovih sklepov v zvezi z obsežnim pomanjkanjem visoko usposobljenih delavcev v sektorju informacijske in komunikacijske tehnologije (IKT) na trgih dela držav članic bi bilo treba v kontekstu prošnje za izdajo modre karte EU visoko poklicno usposobljenost šteti za enakovredno visokošolskim kvalifikacijam, in sicer glede dveh višjih položajev: vodstveni delavci na področju storitev informacijske in

⁽⁵⁾ UL C 58, 15.2.2018, str. 9.

⁽⁶⁾ Direktiva Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (UL L 180, 19.7.2000, str. 22).

⁽⁷⁾ Direktiva Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu (UL L 303, 2.12.2000, str. 16).

komunikacijske tehnologije (mednarodna standardna klasifikacija poklicev (ISCO)-08 klasifikacija 133) ter strokovnjaki za informacijsko in komunikacijsko tehnologijo (ISCO-08, klasifikacija 25). Glede na to, da so za dokončanje dodiplomskega študija potrebna vsaj tri leta, bi moralo biti tudi ustrezno obdobje zahtevanih poklicnih izkušenj tri leta. Trajanje tega obdobja je upravičeno tudi zaradi hitrega tehnološkega razvoja v sektorju IKT in spreminjajočih se potreb delodajalcev.

- (11) Države članice se spodbuja, da olajšajo ocenjevanje in potrjevanje visoke poklicne usposobljenosti za namene izdajanja modre karte EU.
- (12) Predvideno je, da se seznam poklicev iz priloge k tej direktivi lahko spremeni, predvsem na podlagi ocen Komisije, da se določi, ali naj to stori, med drugim na podlagi informacij, ki jih zagotovijo države članice v zvezi s potrebami svojih trgov dela, za namen priznavanja poklicnih izkušenj v skladu s to direktivo na drugih področjih dejavnosti. Komisija bi morala opraviti take ocene vsaki dve leti.
- (13) Za poklice, ki niso navedeni v Prilogi, bi moralo biti mogoče, da države članice sprejmejo prošnje za izdajo modre karte EU na podlagi dokazil o visoki poklicni usposobljenosti, izkazani v vsaj petimi leti poklicnih izkušenj na ravni, ki je primerljiva z visokošolskimi kvalifikacijami in ki je pomembna za poklic ali sektor, določen v pogodbi o zaposlitvi ali zavezujoči ponudbi za zaposlitev.
- (14) Pojem visokokvalificirana zaposlitev pomeni, da ima zaposleni ne le visoko raven kompetenc, ki jih dokaže z visokimi poklicnimi kvalifikacijami, ampak tudi, da se šteje, da delo, ki ga je treba opraviti, samo po sebi zahteva take kompetence. Čeprav na sodobnem trgu dela neposredna povezava med kvalifikacijami in delovnim mestom ni vedno in nujno potrebna, bi morale biti naloge in dolžnosti, povezane s pogodbo o zaposlitvi za visokokvalificirane zaposlitve, tako specializirane in kompleksne, da je zahtevana raven usposobljenosti za opravljanje teh nalog običajno povezana z dokončanjem izobraževalnih programov in posledičnimi kvalifikacijami na ravneh 6, 7 in 8 Mednarodne standardne klasifikacije izobrazbe (ISCED) 2011 ali, kjer je to primerno, z večinoma enakovrednimi ravni 6, 7 in 8 Evropskega ogrodja kvalifikacij (EOK), v skladu s pravom zadevne države članice, ali, pri posebnih poklicih, s primerljivo visoko poklicno usposobljenostjo.
- (15) Ta direktiva ne bi smela vplivati na pravice držav članic, da določijo število državljanov tretjih držav, ki lahko iz tretjih držav prihajajo na njeno ozemlje, da bi si poiskali delo, v skladu s členom 79(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU). Na tej podlagi bi morale imeti države članice možnost, da prošnjo za modro karto EU ocenijo kot nedopustno ali jo zavrnejo.
- (16) Upravičenci do mednarodne zaščite, kot so opredeljeni v členu 2, točka (a), Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁸⁾, imajo številne pravice, vključno z dostopom do trga dela v državi članici, ki jim je priznala mednarodno zaščito. Da bi izboljšali možnosti visokokvalificiranih delavcev za zaposlitev na trgu dela po vsej Uniji, bi morali upravičenci do mednarodne zaščite, ki so visokokvalificirani, imeti pravico, da zaprosijo za modro karto EU tudi v drugih državah članicah, ne samo v državi, ki jim je priznala mednarodno zaščito. V teh drugih državah članicah bi morala zanje veljati ista pravila kot za vse druge državljane tretjih držav, ki spadajo na področje uporabe te direktive, ta direktiva pa ne bi smela vplivati na njihov status v državi članici, ki jim je priznala mednarodno zaščito. Upravičenci do mednarodne zaščite imajo tudi pravico zaprositi za modro karto EU v državi članici, ki jim je priznala mednarodno zaščito. V takih primerih se zaradi pravne jasnosti in skladnosti ne bi smele uporabljati določbe o enakem obravnavanju in združitvi družine iz te direktive. Te pravice bi se morale še naprej urejati v okviru pravnega reda o azilu in, kadar je potrebno, Direktive Sveta 2003/86/ES ⁽⁹⁾.

⁽⁸⁾ Direktiva 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite (UL L 337, 20.12.2011, str. 9).

⁽⁹⁾ Direktiva sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003, str. 12).

- (17) Prenos odgovornosti za upravičence do mednarodne zaščite je zunaj področja uporabe te direktive. Status zaščite in pravic, povezanih z mednarodno zaščito, ne bi smeli prenesti v drugo državo članico na podlagi izdaje modre karte EU.
- (18) Za olajšanje neodvisne mobilnosti znotraj EU in poslovnih dejavnosti visokokvalificiranih državljanov tretjih držav, ki uživajo pravico do prostega gibanja, bi morali ti državljani tretjih držav imeti dostop do modre karte EU na podlagi enakih pravil kot kateri koli drugi državljani tretje države, ki spada na področje uporabe te direktive. Ta pravica zadeva osebe, ki imajo v skladu z veljavno zakonodajo pravico do prostega gibanja, ki temelji na družinskih vezeh z državljanom Unije, in bi jo morali uporabljati ne glede na to, ali je navedeni državljan Unije uveljavljal temeljno pravico do prostega gibanja in prebivanja iz člena 21 PDEU, in ne glede na to, ali je bil zadevni državljan tretje države najprej imetnik modre karte EU ali je imel pravico do prostega gibanja. Taki imetniki modre karte EU bi morali zato imeti pravico opravljati visokokvalificirano zaposlitev in službena potovanja ter prebivati v različnih državah članicah, ne glede na to, ali državljan tretje države spremlja navedenega državljana Unije. Pravice, ki jih taki državljani tretjih držav pridobijo kot imetniki modre karte EU, ne bi smele posegati v pravice, ki jih lahko uživajo na podlagi Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁰⁾. Zaradi pravne jasnosti in skladnosti bi morala v zvezi z združitvijo družine in enakim obravnavanjem prevladati pravila Direktive 2004/38/ES. Vse določbe te direktive v zvezi z osebami, ki uživajo pravico do prostega gibanja, bi se morale uporabljati tudi za državljane tretjih držav, ki uživajo pravico do prostega gibanja, enakovredno pravici državljanov Unije, v skladu s sporazumi med Unijo in državami članicami na eni strani ter tretjimi državami na drugi ali sporazumi med Unijo in tretjimi državami.
- (19) Ta direktiva se ne bi smela uporabljati za državljane tretjih držav, ki zaprosijo za prebivanje v državi članici kot raziskovalci, da bi izvajali raziskovalne projekte, saj spadajo na področje uporabe Direktive (EU) 2016/801 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾, ki je uvedla poseben postopek za sprejem državljanov tretjih držav za namen raziskav. Vendar bi morali imeti državljani tretjih držav, ki zakonito prebivajo in so bili sprejeti na podlagi Direktive (EU) 2016/801, pravico, da zaprosijo za modro karto EU na podlagi te direktive. Tudi imetniki modre karte EU, ki zakonito prebivajo v EU, bi morali imeti pravico zaprositi za prebivanje kot raziskovalci na podlagi Direktive (EU) 2016/801. Za zagotovitev takšne možnosti bi bilo treba Direktivo (EU) 2016/801 ustrezno spremeniti.
- (20) Čeprav se ta direktiva ne uporablja za državljane tretjih držav, ki zaprosijo za vstop v Unijo kot osebe, premeščene znotraj podjetja, na podlagi Direktive 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹²⁾, bi morale imeti osebe, premeščene znotraj podjetja, ki zakonito prebivajo v Uniji, pravico, da zaprosijo za modro karto EU v skladu s to direktivo za druge namene, kot so tisti, zajeti v Direktivi 2014/66/EU.
- (21) Treba je določiti prožen, na povpraševanju temelječ, jasen in uravnotežen sistem sprejema, ki temelji na objektivnih merilih, kot so dejstvo, da ima prosilec pogodbo o zaposlitvi ali zavezujočo ponudbo za zaposlitev za obdobje vsaj šest mesecev, skladnost s pravom, ki se uporablja, kolektivnimi pogodbami ali nacionalnimi praksami v ustreznih poklicnih panogah, plačni prag, ki ga lahko države članice prilagodijo razmeram na svojem trgu dela, in to, da ima prosilec visoke poklicne kvalifikacije ali, kjer je primerno, visoko poklicno usposobljenost.
- (22) Ta direktiva ne bi smela posegati v nacionalne postopke za priznavanje diplom. Pri presojanju, ali ima zadevni državljan tretje države visokošolske ali enakovredne kvalifikacije, bi se bilo treba sklicevati na ravni 6, 7 in 8 ISCED 2011 ali po potrebi na večinoma enakovredne ravni 6, 7 in 8 EOK v skladu s pravom zadevne države članice.

⁽¹⁰⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL L 158, 30.4.2004, str. 77).

⁽¹¹⁾ Direktiva (EU) 2016/801 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene raziskovanja, študija, opravljanja pripravništva, prostovoljskega dela, programov izmenjave učencev ali izobraževalnih projektov in dela varušku au pair (UL L 132, 21.5.2016, str. 21).

⁽¹²⁾ Direktiva 2014/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav v okviru premestitev znotraj podjetja (UL L 157, 27.5.2014, str. 1).

- (23) Države članice se spodbuja, da olajšajo priznavanje dokumentov, ki potrjujejo ustrezne visoke poklicne kvalifikacije zadevnega državljana tretje države, in v zvezi z upravičenci do mednarodne zaščite, ki morda nimajo potrebnih dokumentov, vzpostavijo ureditve za ustrezno ocenjevanje in potrjevanje njihovih predhodnih visokošolskih kvalifikacij ali po potrebi visoke poklicne usposobljenosti.
- (24) Da bi zagotovili zadostno raven harmonizacije pogojev za sprejem po vsej Uniji, bi bilo treba določiti tako spodnji kot zgornji faktor za izračun plačnega praga. Spodnji in zgornjo mejo za določitev nacionalnega plačnega praga bi bilo treba določiti tako, da bi te spodnje in zgornje faktorje pomnožili z zneskom povprečne bruto letne plače v zadevni državi članici. Po posvetovanju s socialnimi partnerji v skladu z nacionalnimi praksami bi bilo treba izbrati plačni prag v razponu spodnje in zgornje meje. Na podlagi tega plačnega praga bi morali določiti minimalno plačo, ki bi jo moral prejemati imetnik modre karte EU. Da bi pridobili modro kartico EU, bi morali prosilci zato prejemati plačo, ki je enaka ali višja od plačnega praga, ki ga določi zadevna država članica.
- (25) Države članice bi morale biti zmožne določiti nižji plačni prag za specifične poklice, za katere zadevna država članica meni, da obstaja posebno veliko pomanjkanje razpoložljivih delavcev in kadar ti poklici spadajo v glavno skupino 1 ali 2 klasifikacije ISCO. V vsakem primeru tak plačni prag ne bi smel biti nižji od 1,0-kratnika povprečne bruto letne plače v zadevni državi članici.
- (26) V skladu s prednostnimi nalogami novega programa znanj in spretnosti za Evropo, določenega v sporočilu Komisije z dne 10. junija 2016, zlasti za izboljšanje usklajevanja spretnosti ter odpravo njihovega pomanjkanja, se države članice spodbuja, da po posvetovanju s socialnimi partnerji po potrebi pripravijo sezname sektorjev zaposlovanja, v katerih primanjkuje visokokvalificiranih delavcev.
- (27) Države članice bi morale imeti možnost določiti nižji plačni prag za državljane tretjih držav v določenem obdobju po pridobitvi diplome. To obdobje bi moralo veljati vsakič, ko državljan tretje države doseže raven izobrazbe, ki je relevantna za namene te direktive, in sicer raven 6, 7 ali 8 ISCED 2011 ali, kjer je primerno, raven 6, 7 ali 8 EOK v skladu s pravom zadevne države članice. To obdobje bi se moralo uporabiti vsakič, ko državljan tretje države prvič zaprosi za modro karto EU ali za njeno podaljšanje v treh letih od datuma pridobitve ustrezne izobrazbe, in tudi, kadar zadevni državljan tretje države zaprosi za podaljšanje veljavnosti modre karte EU v 24 mesecih odkar je bila modra karta EU prvič izdana. Ko se ta obdobja odloga, ki bi lahko potekala vzporedno, iztečejo, je mogoče razumno pričakovati, da so mladi strokovnjaki nabrali dovolj poklicnih izkušenj za izpolnjevanje pogojev za redni plačni prag. V vsakem primeru tak nižji plačni prag ne bi smel biti nižji od 1,0-kratnika povprečne bruto letne plače v zadevni državi članici.
- (28) Treba bi bilo opredeliti pogoje za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi visokokvalificirane zaposlitve, vključno z merili za upravičenost, povezanimi s plačnim pragom. Namen plačnega praga, ki ga določi država članica, ne bi smel biti določanje plač in zato ta prag ne bi smel odstopati od pravil ali praks na ravni države članice ali od kolektivnih pogodb ter ne bi smel predstavljati nobene harmonizacije na tem področju. Plača, izplačana imetniku modre karte EU, ne bi smela biti nižja od veljavnega plačnega praga, vendar je lahko višja, kot je dogovorjeno med delodajalcem in državljanom tretje države, v skladu s tržnimi pogoji, delovnim pravom, kolektivnimi pogodbami in praksami v zadevni državi članici. Ta direktiva bi morala v celoti spoštovati pristoynosti držav članic, predvsem kar zadeva zaposlovanje, delo in socialne zadeve.
- (29) Države članice bi morale imeti možnost, da od državljana tretje države zahtevajo, da ob vložitvi prošnje navede svoj naslov. Če državljan tretje države še ne pozna svojega prihodnjega naslova, bi morale države članice sprejeti začasni naslov, ki bi lahko bil naslov delodajalca.
- (30) Standardno obdobje veljavnosti modre karte EU bi moralo biti vsaj 24 mesecev. Kadar je trajanje pogodbe o zaposlitvi krajše, pa bi bilo treba modro karto EU izdati vsaj za čas trajanja pogodbe o zaposlitvi plus tri mesece, in sicer za največ 24 mesecev. Če ima državljan tretje države potno listino, katere veljavnost je krajša od 24 mesecev ali krajša od trajanja pogodbe o zaposlitvi, bi bilo treba modro karto EU izdati vsaj za obdobje veljavnosti potne listine. Državljan tretjih držav bi morali imeti možnost, da podaljšajo veljavnost svoje potne listine, ko imajo modro karto EU.

- (31) Države članice bi morale imeti možnost zavrniti prošnje za modre karte EU in tudi možnost, da modre karte EU odvzamejo ali zavrnejo podaljšanje, kadar obstaja nevarnost za javni red, javno varnost ali javno zdravje. Grožnjo javnemu zdravju je treba razumeti kot je ta pojem opredeljen v členu 2, točka 21, Uredbe (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾. Vsaka zavrnitev prošnje zaradi morebitne kršitve javnega reda ali javne varnosti bi morala temeljiti na individualnem ravnanju zadevne osebe v skladu z načelom sorazmernosti. Bolezen ali invalidnost, ki je nastopila po tem, ko je bil državljani tretje države sprejet na ozemlje prve države članice, ne bi smela biti edini razlog za odvzem ali zavrnitev podaljšanja modre karte EU ali za neizdajo modre karte EU v drugi državi članici. Poleg tega bi morale države članice imeti možnost, da ne odvzamejo modre karte EU ali ne zavrnejo njenega podaljšanja, kadar obveznost predložitve veljavne pogodbe o zaposlitvi ali doseganja veljavnega plačnega praga začasno ni izpolnjena zaradi bolezni, invalidnosti ali starševskega dopusta.
- (32) Države članice bi morale biti sposobne modro karto EU odvzeti ali zavrniti njeno podaljšanje, kadar imetnik modre karte EU ne izpolnjuje pogojev za mobilnost iz te direktive, vključno v primerih zlorabe pravic do mobilnosti, na primer kadar imetnik ni spoštoval dovoljenega obdobja za opravljanje poslovne dejavnosti, ni vložil prošnje za dolgoročno mobilnost v zahtevanem časovnem okviru v drugi državi članici, ali je zaprosil za modro karto EU v drugi državi članici in se zaposlil prej, kot bi bilo dovoljeno, kadar je jasno, da pogoji za mobilnost ne bi bili izpolnjeni in bi bila prošnja zavrnjena.
- (33) Pri vsaki odločitvi o zavrnitvi prošnje za modro karto EU ali o odvzemu modre karte EU ali zavrnitvi njenega podaljšanja bi bilo treba upoštevati posebne okoliščine primera in vsaka taka odločitev bi morala biti sorazmerna. Zlasti kadar je razlog za zavrnitev prošnje, odvzem ali zavrnitev podaljšanja povezan z ravnanjem delodajalca, manjša kršitev delodajalca v nobenem primeru ne bi smela biti edini razlog za zavrnitev prošnje za modro karto EU ali za odvzem ali zavrnitev podaljšanja modre karte EU.
- (34) Odločitev o zavrnitvi prošnje za modro karto EU ne vpliva na pravico zadevnega državljanu tretje države, da vloži drugo prošnjo. Vložitev take nove prošnje zadevnemu državljanu tretje države ne omogoča, da zadevni državljani tretje države ostane na ozemlju zadevne države članice, razen kadar to določa nacionalno pravo.
- (35) Ko so izpolnjeni vsi pogoji za sprejem, bi morale države članice izdati modro karto EU v določenem roku. Če država članica izdaja dovoljenja za prebivanje samo na svojem ozemlju in so izpolnjeni vsi pogoji za sprejem iz te direktive, bi morala država članica zadevnemu državljanu tretje države zagotoviti potrebni vizum. Zato bi bilo treba zagotoviti učinkovito sodelovanje pristojnih organov. V primeru, da država članica ne izda vizumov, bi morala zadevnemu državljanu tretje države odobriti enakovredno dovoljenje za vstop.
- (36) S pravili o rokih za obravnavo prošenj za modro karto EU bi bilo treba zagotoviti hitro izdajanje dovoljenj v vseh primerih. V čas obravnave za preučitev prošnje za modro karto EU ne bi smelo biti zajeto obdobje, potrebno za priznanje poklicnih kvalifikacij, kjer je primerno, ali čas, potreben za izdajo vizuma, če je ta potreben. V primeru, da veljavnost modre karte EU poteče med postopkom za podaljšanje, bi moral imeti državljani tretje države, pravico do bivanja, dela in uživanja pravic iz te direktive na ozemlju države članice, ki je izdala modro karto EU, dokler pristojni organi ne sprejmejo odločitve o prošnji, ta državljani tretje države pa ne bi smeli imeti pravice do selitve v drugo državo članico.
- (37) Kadar država članica določi, da mora prošnjo za modro karto EU ali za mobilnost znotraj EU vložiti delodajalec, ta država članica ne bi smela omejevati postopkovnih jamstev, ki jih uživa zadevni državljani tretje države med postopkom obravnavanja prošnje, ali pravic, ki jih uživa imetnik modre karte EU v obdobju zaposlitve ali postopka podaljšanja modre karte EU.

⁽¹³⁾ Uredba (EU) 2016/399 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o Zakoniku Unije o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah) (UL L 77, 23.3.2016, str. 1).

- (38) Oblika modre karte EU bi morala biti skladna z Uredbo Sveta (ES) št. 1030/2002 ⁽¹⁴⁾, kar bi državam članicam omogočilo, da se sklicujejo na informacije o pogojih, pod katerimi lahko zadevna oseba dela. Države članice bi morale imeti možnost zagotoviti dodatne informacije v papirni obliki ali shranjevati takšne informacije v elektronski obliki v skladu s členom 4 navedene uredbe ter točke (a)(16) Priloge k navedeni uredbi, in tako zagotoviti natančnejše informacije o zadevni zaposlitveni dejavnosti. Posredovanje takih dodatnih informacij bi moralo biti za države članice izbirno in ne bi smelo pomeniti dodatne zahteve, ki bi ogrozila enotno dovoljenje in enoten postopek obravnavanja prošelj.
- (39) Zadevna država članica bi morala zagotoviti, da imajo prosilci pravico pred sodiščem izpodbijati vsako odločitev o zavrnitvi prošnje za modro karto EU ali vsako odločitev o zavrnitvi podaljšanja ali odvzemu modre karte EU. To ne bi smelo posegati v možnost imenovanja upravnega organa, ki opravi predhodni upravni pregled take odločitve.
- (40) Ker je namen te direktive obravnavanje pomanjkanja delovne sile in strokovnega znanja v ključnih sektorjih na trgih dela, bi morala država članica imeti možnost preveriti, ali se lahko prosto delovno mesto, ki ga namerava zapolniti prosilec za modro karto EU, zapolni iz nacionalne delovne sile ali delovne sile Unije ali z državljani tretjih držav, ki že zakonito prebivajo v tej državi članici in je v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom že del njenega trga dela, oziroma z rezidenti EU za daljši čas, ki se želijo v to državo članico preseliti zaradi visokokvalificirane zaposlitve v skladu s poglavjem III Direktive Sveta 2003/109/ES ⁽¹⁵⁾. V primeru, da se države članice odločijo za uporabo te možnosti, bi morale o tem jasno, dostopno in pregledno obvestiti prosilce in delodajalce, tudi prek spletnih medijev. Tako preverjanje ne bi smelo biti del postopka podaljšanja modre karte EU. V primerih dolgoročne mobilnosti bi morala biti država članica sposobna upoštevati razmere na trgu dela le, če je ta država članica uvedla preglede tudi za prosilce, ki prihajajo iz tretjih držav.
- (41) Države članice bi se morale pri izvajanju te direktive vzdržati politike aktivnega zaposlovanja iz držav v razvoju v sektorjih, ki jih pesti pomanjkanje osebja. V ključnih sektorjih, na primer v zdravstvenem sektorju, bi bilo treba razviti politike etičnega zaposlovanja in načela, ki veljajo za delodajalce iz javnega in zasebnega sektorja. To je skladno z zavezanostjo Unije k svetovnemu kodeksu mednarodnega zaposlovanja zdravstvenega osebja, ki ga je izdala Svetovna zdravstvena organizacija leta 2010, ter s sklepi Sveta in držav članic z dne 14. maja 2007 o Evropskem akcijskem programu za odpravo velikega pomanjkanja zdravstvenih delavcev v državah v razvoju (2007–2013), in k sektorju izobraževanja. Primerno je okrepiti ta načela in politike z razvojem in uporabo mehanizmov, smernic in drugih orodij za lajšanje krožne in začasne migracije, kot je primerno, ter drugih ukrepov, ki bi čim bolj zmanjšali negativni vpliv in čim bolj povečali pozitivni vpliv priseljevanja visokokvalificiranih delavcev na države v razvoju, da bi se beg možganov spremenil v priliv možganov.
- (42) Države članice bi morale imeti možnost uporabljati poenostavljen postopek za delodajalce. Ta postopek bi moral omogočati odobrenim delodajalcem, da izkoristijo prednosti poenostavljenih postopkov in pogojev za sprejem na podlagi te direktive. Vendar pa bi morale države članice uvesti zadostne zaščitne ukrepe pred zlorabo. V skladu z načelom sorazmernosti bi bilo treba pri teh ukrepih upoštevati resnost in naravo kršitve. Če v času podaljšanja veljavnosti modre karte EU delodajalec ni več odobren, bi bilo treba ob podaljšanju veljavnosti te modre karte EU uporabljati redne pogoje za sprejem, razen če je zadevni državljani tretje države zaposlen pri drugem odobrenem delodajalcu.
- (43) Da se zagotovi, da so merila za sprejem še vedno izpolnjena, bi bilo treba državam članicam dovoliti, da zahtevajo, da se v prvih 12 mesecih zakonite zaposlitve imetnika modre karte EU vse spremembe delodajalca ali druge pomembne spremembe sporočijo pristojnim organom in da pristojni organi opravijo preverjanje razmer na trgu dela. Po tem obdobju 12 mesecev bi morale imeti države članice samo možnost zahtevati, da imetnik modre karte EU pristojnim organom sporoči spremembo delodajalca ali spremembo, ki vpliva na izpolnjevanje meril za sprejem iz te direktive, po potrebi vključno z novo pogodbo o zaposlitvi. Razmer na trgu dela se ne bi smelo preverjati. Ocena, ki jo opravijo države članice, bi morala biti omejena na elemente, ki so se spremenili.

⁽¹⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1030/2002 z dne 13. junija 2002 o enotni obliki dovoljenja za prebivanje za državljane tretjih držav (UL L 157, 15.6.2002, str. 1).

⁽¹⁵⁾ Direktiva Sveta 2003/109/ES z dne 25. novembra 2003 o statusu državljanov tretjih držav, ki so rezidenti za daljši čas (UL L 16, 23.1.2004, str. 44).

- (44) Za spodbujanje inovativnega podjetništva bi države članice morale biti sposobne državljanom tretjih držav, ki so bili sprejeti na podlagi te direktive, zagotoviti možnost, da opravljajo samozaposlitveno dejavnost vzporedno z njihovo dejavnostjo na podlagi te direktive, ne da bi to vplivalo na njihove pravice do prebivanja, ki jo imajo kot imetniki modre karte EU. To ne bi smelo posegati v stalno obveznost izpolnjevanja pogojev za sprejem v skladu s to direktivo, zato bi moral imetnik modre karte EU ohraniti visokokvalificirano zaposlitev. Države članice bi morale imeti možnost, da v svojem nacionalnem pravu določijo pogoje za dostop do samozaposlitvene dejavnosti. Poleg tega bi morale imeti države članice možnost, da omejijo področje dovoljene samozaposlitvene dejavnosti. Države članice bi morale imetnikom modre karte EU omogočiti dostop do samozaposlitvenih dejavnosti pod pogoji, ki niso manj ugodni od pogojev, določenih v obstoječih nacionalnih sistemih. Kakršen koli dohodek iz samozaposlitve ne bi smel vplivati na doseganje plačnega praga, ki se zahteva, da oseba izpolni pogoje za pridobitev statusa imetnika modre karte EU.
- (45) Da bi povečali morebitni prispevek imetnika modre karte EU z njegovimi visokimi poklicnimi kvalifikacijami, bi morale države članice imeti tudi možnost, da v svoje nacionalno pravo uvedejo določbe, ki bi imetnikom modre karte EU omogočile opravljanje drugih poklicnih dejavnosti, ki dopolnjujejo njegovo glavno dejavnost, zaradi katere mu je bila izdana modra karta EU. Kakršen koli dohodek iz teh poklicnih dejavnosti ne bi smel prispevati k doseganju plačnega praga, ki se zahteva, da oseba izpolni pogoje za pridobitev statusa imetnika modre karte EU.
- (46) Enako obravnavanje bi moralo biti odobreno imetnikom modre karte EU v zvezi s tistimi področji socialne varnosti, ki so opredeljena v členu 3 Uredbe (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾. Ta direktiva ne pomeni harmonizacije zakonodaje držav članic na področju socialne varnosti. Omejena je na uporabo načela enakega obravnavanja na področju socialne varnosti za državljane tretjih držav, ki spadajo na njeno področje uporabe.
- (47) Pri mobilnosti med državami članicami se uporablja Uredba (EU) št. 1231/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾. Ta direktiva mobilnim imetnikom modre karte EU ne bi smela zagotavljati več pravic, kot jih državljanom tretjih držav, ki imajo pravice iz socialne varnosti v več državah članicah, že zagotavlja veljavno pravo Unije na področju socialne varnosti.
- (48) Poklicne kvalifikacije, ki jih je državljan tretje države pridobil v drugi državi članici, bi bilo treba priznati na enak način kot kvalifikacije državljanov Unije. Kvalifikacije, pridobljene v tretji državi, bi bilo treba upoštevati v skladu z Direktivo 2005/36/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁸⁾. Ta direktiva ne bi smela posegati v pogoje, ki so v nacionalnem pravu določeni za opravljanje reguliranih poklicev. Državi članici ne bi smela preprečevati, da ohrani nacionalne omejitve dostopa do zaposlitve, ki vključujejo vsaj občasno sodelovanje pri izvajanju javne oblasti in odgovornosti za zaščito splošnih interesov države, ali da ohrani nacionalna pravila o dejavnostih, ki so rezervirane za državljane te države članice, državljane Unije ali državljane druge države v Evropskem gospodarskem prostoru (v nadaljnjem besedilu: državljan EGP), tudi v primerih mobilnosti v druge države članice, kadar so take omejitve ali pravila obstajala v času začetka veljavnosti te direktive.
- (49) Pravice, ki jih upravičenec do mednarodne zaščite pridobi kot imetnik modre karte EU, ne bi smele posegati v pravice, ki jih zadevna oseba uživa na podlagi Direktive 2011/95/EU in Konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kakor je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967, (Ženevska konvencija) v državi članici, ki je priznala mednarodno zaščito. V izogib nasprotujočih si pravil se v tej državi članici ne bi smele uporabljati določbe te direktive o enakem obravnavanju in združitvi družine. Osebe, ki so upravičene do mednarodne zaščite v eni državi članici in so imetniki modre karte EU v drugi, bi morale uživati enake pravice, kot vsak drugi imetnik modre karte EU v slednji državi članici, tudi enako obravnavanje, kot državljani države članice prebivanja, ter pravice do združitve družine. Status upravičenca do mednarodne zaščite je neodvisen od tega, ali je upravičenec tudi imetnik modre karte EU, in od veljavnosti te modre karte EU.

⁽¹⁶⁾ Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti (UL L 166, 30.4.2004, str. 1).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) št. 1231/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o razširitvi uporabe uredbe (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009 na državljane tretjih držav, za katere se navedeni uredbi ne uporabljata le na podlagi njihovega državljanstva (UL L 344, 29.12.2010, str. 1).

⁽¹⁸⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/36/ES z dne 7. septembra 2005 o priznavanju poklicnih kvalifikacij (UL L 255, 30.9.2005, str. 22).

- (50) Ugodni pogoji za združitev družine in dostop do dela za zakonce bi morali biti temeljni element te direktive, da bi boljše privabili visokokvalificirane delavce iz tretjih držav. Da bi ta cilj dosegli, bi bilo treba predvideti posebna odstopanja od Direktive 2003/86/ES, ki se uporablja v prvi kot drugi državi članici prebivanja. Države članice bi morale imeti možnost, da omejijo obseg samozaposlitvenih dejavnosti, ki jih lahko opravljajo zakonci, pod enakimi pogoji, kot veljajo za imetnike modre karte EU. Pogoji v zvezi z integracijo ali čakalno dobo se ne bi smeli uporabljati pred dovolitvijo združitve družine, saj bodo visokokvalificirani delavci in njihove družine verjetno imeli ugodno izhodišče pri integraciji v skupnost, ki jih je sprejela. Za olajšanje hitrega vstopa visokokvalificiranih delavcev bi bilo treba njihovim družinskim članom izdati dovoljenja za prebivanje skupaj z modro karto EU, kadar so izpolnjeni ustrezni pogoji in so bile prošnje vložene hkrati.
- (51) Da bi pritegnili visokokvalificirane delavce iz tretjih držav in spodbujali njihovo neprekinjeno bivanje v Uniji, hkrati pa omogočili mobilnost znotraj Unije in krožno migracijo, bi bilo treba določiti odstopanja od Direktive 2003/109/ES. Imetnikom modre karte EU, ki so izkoristili možnost selitve iz ene države članice v drugo, bi bilo treba omogočiti lažji dostop do statusa rezidenta EU za daljši čas v državi članici, zlasti tako da se jim omogoči seštevane obdobje prebivanja v različnih državah članicah, če lahko kot imetniki modre karte EU, nacionalnega dovoljenja za visokokvalificirano zaposlitev ali dovoljenja za študenta ali raziskovalca v skladu z Direktivo (EU) 2016/801 ali kot upravičenci do mednarodne zaščite dokažejo število let zakonitega in neprekinjenega prebivanja, ki se zahteva v skladu s členom 4(1) Direktive 2003/109/ES. Prav tako bi morali neposredno pred vložitvijo ustrezne prošnje dokazati, da so dve leti zakonito in neprekinjeno prebivali kot imetniki modre karte EU na ozemlju države članice, v kateri je bila vložena prošnja za status rezidenta EU za daljši čas v državi članici. Kot je določeno v Direktivi 2003/109/ES, se lahko pri izračunu petih let zakonitega in neprekinjenega prebivanja v državah članicah, v katerih se pri izračunu neprekinjenega prebivanja upoštevajo obdobja prebivanja za namene študija, upošteva le polovica obdobje prebivanja za namene študija.
- (52) Za spodbujanje mobilnosti visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav med Unijo in njihovimi državami izvora bi bilo treba določiti odstopanja od Direktive 2003/109/ES, da se omogočijo daljša obdobja odsotnosti od tistih iz navedene direktive, potem ko visokokvalificirani delavci iz tretjih držav pridobijo status rezidenta EU za daljši čas v državi članici.
- (53) Poklicno in geografsko mobilnost visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav bi bilo treba priznati kot pomemben dejavnik, ki prispeva k izboljšanju učinkovitosti na trgu dela po vsej Uniji, obravnavanju pomanjkanja strokovnega znanja in izravnavi neravnovesij v regijah. Olajšati bi bilo treba mobilnost znotraj Unije.
- (54) Ta direktiva ne posega v določbe direktiv 96/71/ES ⁽¹⁹⁾ in 2014/67/EU ⁽²⁰⁾ Evropskega parlamenta in Sveta.
- (55) Obstoječo pravno negotovost v zvezi s poslovnimi potovanji visokokvalificiranih delavcev iz tretjih držav bi bilo treba obravnavati z opredelitvijo pojma poslovnega potovanja in določitvijo seznama dejavnosti, ki bi jih bilo treba v vsakem primeru šteti za poslovne dejavnosti v vseh državah članicah. Te dejavnosti so neposredno povezane z interesi delodajalca v prvi državi članici in bi se morale nanašati na obveznosti imetnika modre karte EU v okviru zaposlitve, za katero je bila modra karta EU odobrena. Drugim državam članicam ne bi smelo biti dovoljeno, da od imetnikov modre karte EU, ki opravljajo poslovne dejavnosti, zahtevajo vizum, delovno dovoljenje ali katero koli dovoljenje razen modre karte EU. Kadar modro karto EU izda država članica, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, bi moral imetnik imeti pravico do vstopa v eno ali več drugih držav članic in bivanja v njih za namene poslovnih dejavnosti do 90 dni v katerem koli 180-dnevnem obdobju.

⁽¹⁹⁾ Direktiva Evropskega parlamenta in sveta 96/71/ES z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev (UL L 18, 21.1.1997, str. 1).

⁽²⁰⁾ Direktiva 2014/67/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o izvrševanju Direktive 96/71/ES o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev in spremembi Uredbe (EU) št. 1024/2012 o upravnem sodelovanju prek informacijskega sistema za notranji trg (uredba IMI) (UL L 159, 28.5.2014, str. 11).

- (56) Imetnikom modre karte EU bi moralo biti dovoljeno, da se pod poenostavljenimi pogoji preselijo v drugo državo članico, v kateri nameravajo zaprositi za izdajo nove modre karte EU na podlagi obstoječe pogodbe o zaposlitvi ali zavezujoče ponudbe za zaposlitev. Drugim državam članicam ne bi smelo biti dovoljeno, da od imetnikov modre karte EU zahtevajo katero koli dovoljenje razen modre karte EU, ki jo je izdala prva država članica. Takoj ko imetnik modre karte EU vloži v celoti izpolnjeno prošnjo za novo modro karto EU v drugi državi članici v roku iz te direktive, bi morala imeti ta država članica možnost, da dovoli imetniku modre karte EU začetek zaposlitve. Imetniki modre karte EU bi morali imeti pravico, da začnejo delati najpozneje 30 dni po vložitvi prošnje za novo modro karto EU. Mobilnost bi morala temeljiti na povpraševanju, zato bi se morala v drugi državi članici vedno zahtevati pogodba o zaposlitvi, izpolnjeni bi morali biti vsi pogoji iz prava, ki se uporablja, ali iz kolektivnih pogodb ali glede na prakso v ustrezni poklicni panogi, plača pa bi morala zadostiti pragu, določenemu v drugi državi članici v skladu s to direktivo.
- (57) Kadar nameravajo imetniki modre karte EU zaprositi za modro karto EU v drugi državi članici za opravljanje reguliranega poklica, bi bilo treba njihove poklicne kvalifikacije priznati na enak način kot poklicne kvalifikacije državljanov Unije, ki uveljavljajo pravico do prostega gibanja, v skladu z Direktivo 2005/36/ES ter drugim pravom Unije in nacionalnim pravom, ki se uporablja.
- (58) Medtem ko so v tej direktivi določena nekatera posebna pravila v zvezi z vstopom v drugo državo članico in bivanjem v njej za namene poslovnih dejavnosti ter selitvijo v drugo državo članico z namenom prebivanja in opravljanja dela na njenem ozemlju na podlagi modre karte EU, se uporabljajo vsa druga pravila, ki urejajo gibanje oseb prek meja, kot so določena v ustreznih določbah schengenskega pravnega reda.
- (59) Kadar modro karto EU izda država članica, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in imetnik modre karte EU v primerih mobilnosti, kakor so določeni v tej direktivi, prečka zunanjo mejo v smislu Uredbe (EU) 2016/399 na ozemlje druge države članice, bi morala imeti ta država članica pravico zahtevati dokazila, da imetnik modre karte EU vstopa na njeno ozemlje bodisi za namene poslovnih dejavnosti bodisi z namenom prebivanja in opravljanja dela na podlagi modre karte EU v okviru pogodbe o zaposlitvi ali zavezujoče ponudbe za zaposlitev. V primeru mobilnosti za opravljanje poslovnih dejavnosti bi morala ta druga država članica imeti možnost, da zahteva dokazila o poslovnem namenu bivanja, kot so vabila, vstopnice ali dokumenti, ki opisujejo poslovne dejavnosti ustreznega podjetja in položaj imetnika modre karte EU v tem podjetju.
- (60) Kadar se imetnik modre karte EU preseli v drugo državo članico, da bi vložil prošnjo za modro karto EU, in ga spremljajo družinski člani, bi morala ta država članica imeti možnost, da zahteva, da ti družinski člani predložijo svoja dovoljenja za prebivanje, ki so bila izdana v prvi državi članici. Poleg tega bi morale države članice, ki v celoti uporabljajo schengenski pravni red, v primeru prehoda zunanje meje v smislu Uredbe (EU) 2016/399 opraviti poizvedbo v Schengenskem informacijskem sistemu in bi morale zavrniti vstop ali nasprotovati mobilnosti za osebe, za katere je bil v tem sistemu razpisan ukrep zavrnitve vstopa ali prepovedi bivanja iz Uredbe (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²¹⁾.
- (61) Kadar se imetnik modre karte EU preseli v drugo državo članico na podlagi modre karte EU, ki jo je izdala prva država članica, in druga država članica to prošnjo imetnika modre karte EU za novo modro karto EU zavrne, bi morala ta direktiva dovoliti drugi državi članici, da zahteva, da imetnik modre karte EU zapusti njeno ozemlje. Dokler ima imetnik modre karte EU veljavno modro karto EU, ki jo je izdala prva država članica, bi morala druga država članica imeti možnost, da od tega imetnika modre karte EU zahteva, naj se vrne v prvo državo članico, v skladu z Direktivo 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²²⁾. Kadar je modra karta EU, ki jo je izdala prva

⁽²¹⁾ Uredba (ES) št. 1987/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vzpostavitvi, delovanju in uporabi druge generacije schengenskega informacijskega sistema (SIS II) (UL L 381, 28.12.2006, str. 4).

⁽²²⁾ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, 24.12.2008, str. 98).

država članica, odvzeta ali je med obravnavanjem prošnje potekla, bi morala imeti druga država članica možnost, da odloči, da v skladu z Direktivo 2008/115/ES imetnika modre karte EU vrne v tretjo državo, ali pa od prve države članice zahteva, da imetniku modre karte EU brez nepotrebnih formalnosti in brez odlašanja dovoli ponovni vstop na svoje ozemlje. V slednjem primeru bi morala prva država članica imetniku modre karte EU izdati dokument, ki mu omogoča ponovni vstop na njeno ozemlje.

- (62) Za namene prebivanja upravičencev do mednarodne zaščite je treba zagotoviti, da ko se taki upravičenci selijo v državo članico, ki ni država članica, ki jim je priznala mednarodno zaščito, je druga država članica obveščena o ozadju mednarodne zaščite zadevnih oseb, da je zmožna izpolniti svoje obveznosti glede načela nevračanja.
- (63) Kadar namerava država članica izgnati osebo, ki je pridobila modro karto EU v tej državi članici in je upravičenec do mednarodne zaščite v drugi državi članici, bi morala ta oseba uživati zaščito pred izgonom v skladu z Direktivo 2011/95/EU in členom 33 Ženevske konvencije.
- (64) Kadar je izgon upravičenca do mednarodne zaščite iz ozemlja države članice dovoljen na podlagi Direktive 2011/95/EU, bi morala država članica zagotoviti, da se pridobijo vse informacije iz ustreznih virov, po potrebi tudi od države članice, ki je priznala mednarodno zaščito, in da se informacije temeljito proučijo, da se zagotovi, da je odločitev o izgonu tega upravičenca v skladu s členom 4 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina).
- (65) Predvideti bi bilo treba posebne določbe o poročanju za spremljanje izvajanja te direktive, z namenom opredelitve in po možnosti preprečevanja morebitnega vpliva v smislu bega možganov v državah v razvoju ter preprečevanja tratenja možganov.
- (66) Ker ciljev te direktive, in sicer vzpostavitve posebnega postopka sprejema ter sprejetja pogojev za vstop in prebivanje, ki veljajo za državljane tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve in za njihove družinske člane, ter določitve pravic v zvezi s tem države članice ne morejo zadovoljivo doseči, še posebej glede zagotavljanja mobilnosti med državami članicami ter nudenja jasnega in enotnega sklopa meril za sprejem v državah članicah zaradi boljšega izkoriščanja splošne privlačnosti Unije, temveč se zaradi svojega obsega in učinka lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (67) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana z Listino, v skladu s členom 6 PEU.
- (68) V skladu s skupno politično izjavo z dne 28. septembra 2011 držav članic in Komisije o obrazložitenih dokumentih se države članice zavezujejo, da bodo v upravičenih primerih obvestilu o ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, v katerih se pojasni razmerje med sestavnimi elementi direktive in ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takih dokumentov v primeru te direktive upravičeno.
- (69) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (70) V skladu s členoma 1 in 2 ter členom 4a(1) Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja.
- (71) Direktivo 2009/50/ES bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta direktiva določa:

- (a) pogoje za vstop na ozemlje držav članic in prebivanje na tem ozemlju, ki je daljše od treh mesecev, ter pravice državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve in njihovih družinskih članov;
- (b) pogoje za vstop in prebivanje ter pravice državljanov tretjih držav in njihovih družinskih članov iz točke (a) v državah članicah, ki niso država članica, ki je prva odobrila modro karto EU.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi:

- (1) „državljan tretje države“ pomeni vsako osebo, ki ni državljan Unije v smislu člena 20(1) PDEU;
- (2) „visokokvalificirana zaposlitev“ pomeni zaposlitev osebe, ki:
 - (a) je v zadevni državi članici zaščitena kot zaposlena oseba v okviru nacionalnega delovnega prava ali v skladu z nacionalno prakso, ne glede na pravno razmerje, za namen opravljanja dejanskega in učinkovitega dela za drugo osebo ali pod njenim vodstvom;
 - (b) prejme plačilo za to delo in
 - (c) ima zahtevane visoke poklicne kvalifikacije;
- (3) „modra karta EU“ pomeni dovoljenje za prebivanje z nazivom „modra karta EU“, ki imetniku omogoča, da v skladu s pogoji te direktive prebiva in dela na ozemlju države članice;
- (4) „prva država članica“ pomeni državo članico, ki je državljanu tretje države prva odobrila „modro karto EU“;
- (5) „druga država članica“ pomeni vsako državo članico, v kateri namerava imetnik modre karte EU uveljavljati ali uveljavlja pravico do mobilnosti v smislu te direktive, vendar ni prva država članica;
- (6) „družinski člani“ pomeni državljane tretjih držav, ki so družinski člani iz člena 4(1) Direktive 2003/86/ES;
- (7) „visoke poklicne kvalifikacije“ pomeni kvalifikacije, dokazane z dokazilom o visokošolskih kvalifikacijah ali visoki poklicni usposobljenosti;
- (8) „visokošolske kvalifikacije“ pomeni vsako diplomo, spričevalo ali drugo dokazilo o formalnih kvalifikacijah, ki ga je izdal pristojni organ in ki dokazuje uspešen zaključek posrednješolskega visokošolskega programa ali enakovrednega programa terciarnega izobraževanja, in sicer sklopa študijskih predmetov, ki ga zagotavlja izobraževalna ustanova, ki jo država, v kateri ima izobraževalna ustanova sedež, priznava kot visokošolsko ustanovo ali enakovredno ustanovo terciarnega izobraževanja, kadar študij, potreben za pridobitev teh kvalifikacij, traja najmanj tri leta in ustreza najmanj ravni 6 ISCED 2011 ali, kjer je ustrezno, ravni 6 EOK v skladu z nacionalnim pravom;

(9) „visoka poklicna usposobljenost“ pomeni:

- (a) v zvezi s poklici, navedenimi v Prilogi I, znanje, spretnosti in kompetence, potrjene s poklicnimi izkušnjami na ravni, primerljivi z visokošolskimi kvalifikacijami, ki so relevantne za poklic ali sektor, naveden v pogodbi o zaposlitvi ali zavezujoči ponudbi za zaposlitev, in ki so bili pridobljeni v obdobju, določenem v Prilogi I, za vsak zadevni poklic;
- (b) v zvezi z drugimi poklici, le kadar je predvidena v nacionalnem pravu ali nacionalnih postopkih, znanje, spretnosti in kompetence, dokazane z vsaj petimi leti poklicnih izkušenj na ravni, primerljivi z visokošolskimi kvalifikacijami, ki so relevantne za poklic ali sektor, določene v pogodbi o zaposlitvi ali zavezujoči ponudbi za zaposlitev;

(10) „poklicne izkušnje“ pomeni dejansko in zakonito opravljanje zadevnega poklica;

(11) „reguliran poklic“ pomeni reguliran poklic, kot je opredeljen v členu 3(1), točka (a), Direktive 2005/36/ES;

(12) „nereguliran poklic“ pomeni poklic, ki ni reguliran poklic;

(13) „poslovna dejavnost“ pomeni začasno dejavnost, ki je neposredno povezana s poslovnimi interesi delodajalca in poklicnimi dolžnostmi imetnika modre karte EU na podlagi pogodbe o zaposlitvi v prvi državi članici, vključno z obiskovanjem notranjih ali zunanjih poslovnih srečanj, udeležbo na konferencah ali seminarjih, pogajanji o poslih, dejavnostmi prodaje ali trženja, iskanjem poslovnih priložnosti ali udeležbo na usposabljanjih;

(14) „mednarodna zaščita“ pomeni mednarodno zaščito, kot je opredeljena v členu 2, točka (a), Direktive 2011/95/EU.

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za državljane tretjih držav, ki zaprosijo za sprejem ali so sprejeti na ozemlje države članice za namen visokokvalificirane zaposlitve na podlagi te direktive.

2. Ta direktiva se ne uporablja za državljane tretjih držav:

- (a) ki v državi članici zaprosijo za mednarodno zaščito in čakajo na odločitev o svojem statusu ali ki so pridobili začasno zaščito v skladu z Direktivo Sveta 2001/55/ES ⁽²³⁾;
- (b) ki zaprosijo za zaščito v skladu z nacionalnim pravom, mednarodnimi obveznostmi ali prakso države članice in čakajo na odločitev o svojem statusu ali ki so pridobili zaščito v skladu z nacionalnim pravom, mednarodnimi obveznostmi ali prakso države članice;
- (c) ki zaprosijo za prebivanje v državi članici kot raziskovalci v smislu Direktive (EU) 2016/801 zaradi izvedbe raziskovalnega projekta;
- (d) ki imajo v državi članici status rezidenta EU za daljši čas v skladu z Direktivo 2003/109/ES in uveljavljajo svojo pravico do prebivanja v drugi državi članici zaradi opravljanja gospodarske dejavnosti kot zaposlena ali samozaposlena oseba;
- (e) ki vstopijo v državo članico v skladu z zavezami iz mednarodnega sporazuma, ki omogoča vstop in začasno bivanje določenim kategorijam fizičnih oseb zaradi trgovine in naložb, z izjemo državljanov tretjih držav, ki so bili sprejeti na ozemlje države članice kot osebe, premeščene znotraj podjetja, na podlagi Direktive 2014/66/EU;
- (f) katerih izgon je bil začasno odložen zaradi dejanskih ali pravnih razlogov;

⁽²³⁾ Direktiva Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb (UL L 212, 7.8.2001, str. 12).

- (g) ki so zajeti v Direktivi 96/71/ES, za čas trajanja njihove napotitve na ozemlje zadevne države članice, ali
- (h) ki uživajo v skladu s sporazumi med Unijo in državami članicami na eni strani ter tretjimi državami na drugi, kot državljani teh tretjih držav, pravico do prostega gibanja, ki je enakovredna pravici državljanov Unije.

3. Ta direktiva ne posega v pravico držav članic, da izdajajo druga dovoljenja za prebivanje, ki niso modra karta EU, za namen visokokvalificirane zaposlitve. Takšna dovoljenja za prebivanje ne dajejo pravice do prebivanja v drugi državi članici, kot je predvideno v tej direktivi.

Člen 4

Ugodnejše določbe

1. Ta direktiva ne posega v ugodnejše določbe:
 - (a) prava Unije, vključno z dvostranskimi ali večstranskimi sporazumi, sklenjenimi med Unijo ali Unijo in njenimi državami članicami na eni strani ter eno ali več tretjimi državami na drugi, in
 - (b) dvostranskih ali večstranskih sporazumov, sklenjenih med eno ali več državami članicami ter eno ali več tretjimi državami.
2. Ta direktiva ne vpliva na pravico držav članic, da sprejmejo ali ohranijo ugodnejše določbe v zvezi s členom 8(5), členom 11, členom 15(4), členoma 16 in 17 in členom 18(4).

POGLAVJE II

MERILA ZA SPREJEM, ZAVRNITEV IN ODVZEM

Člen 5

Merila za sprejem

1. V zvezi s sprejemom državljana tretje države na podlagi te direktive prosilec za modro karto EU:
 - (a) predloži veljavno pogodbo o zaposlitvi ali, kot je določeno v nacionalnem pravu, zavezujočo ponudbo za visokokvalificirano zaposlitev za obdobje vsaj šestih mesecev v zadevni državi članici;
 - (b) za neregulirane poklice predloži dokumente, ki potrjujejo ustrezne visoke poklicne kvalifikacije, povezane z delom, ki ga bo opravljal;
 - (c) za regulirane poklice predloži dokumente, ki potrjujejo, da izpolnjuje pogoje, določene v skladu z nacionalnim pravom, za državljane Unije za opravljanje reguliranega poklica, opredeljenega v pogodbi o zaposlitvi ali zavezujoči ponudbi za zaposlitev, v skladu z nacionalnim pravom;
 - (d) veljavno potno listino, kot je določeno v nacionalnem pravu, in če se zahteva, prošnjo za izdajo vizuma, veljavni vizum ali, kadar je potrebno, veljavno dovoljenje za prebivanje ali veljavni vizum za dolgoročno bivanje;
 - (e) zagotovi dokazilo o zdravstvenem zavarovanju oziroma, če je tako določeno v nacionalnem pravu, zaprosilo za zdravstveno zavarovanje za vsa tveganja, za katera so običajno zavarovani državljani zadevne države članice, za obdobje, ko takšno zdravstveno zavarovanje ali ustrezna upravičenost do storitev nista zagotovljena s pogodbo o zaposlitvi ali na njeni podlagi.
2. Države članice zahtevajo, da so izpolnjeni pogoji iz prava, ki se uporablja, določeni v kolektivnih pogodbah ali vzpostavljeni s praksami v ustreznih poklicnih panogah za visokokvalificirano zaposlitev.

3. Poleg zahtev iz odstavkov 1 in 2 znesek bruto letne plače, ki izhaja iz mesečne ali letne plače, navedene v pogodbi o zaposlitvi ali zavezujoči ponudbi za zaposlitev, ne sme biti nižja od plačnega praga, ki ga za ta namen določijo in objavijo zadevne države članice.

Plačni prag iz prvega pododstavka določijo zadevne države članice po posvetovanju s socialnimi partnerji v skladu z nacionalnimi praksami. Plačni prag je vsaj 1,0-krat višji, vendar ne več kot 1,6-krat višji od povprečne bruto letne plače v zadevni državi članici.

4. Z odstopanjem od odstavka 3, za zaposlitev v poklicih, v katerih obstaja posebna potreba po delavcih iz tretjih držav in ki pripadajo glavnima skupinama 1 in 2 klasifikacije ISCO, lahko država članica uporabi nižji plačni prag, ki je vsaj 80 % plačnega praga, ki je v tej državi članici določen v skladu z odstavkom 3, če nižji plačni prag ni nižji od 1,0-kratnika povprečne bruto letne plače v tej državi članici.

5. Z odstopanjem od odstavka 3 za državljane tretjih držav, ki so visokošolske kvalifikacije pridobili največ tri leta pred vložitvijo prošnje za modro karto EU, lahko država članica uporabi nižji plačni prag, ki je vsaj 80 % plačnega praga, ki je v tej državi članici določen v skladu z odstavkom 3, če nižji plačni prag ni nižji od 1,0-kratnika povprečne bruto letne plače v zadevni državi članici.

Kadar se modra karta EU, izdana v obdobju treh let, obnovi, se še naprej uporablja plačni prag iz prvega pododstavka, če:

- (a) se še ni izteklo začetno obdobje treh let, ali
- (b) se še ni izteklo 24-mesečno obdobje po izdaji prve modre karte EU.

6. Kadar se prošnja za modro karto EU nanaša na državljana tretje države, ki ima nacionalno dovoljenje za prebivanje za namen visokokvalificirane zaposlitve, ki ga je izdala ista država članica, ta država članica ne sme:

- (a) od prosilca zahtevati, da predloži dokumente iz odstavka 1, točka (b) ali (c), če so bile ustrezne visoke poklicne kvalifikacije že preverjene v okviru prošnje za nacionalno dovoljenje za prebivanje;
- (b) od prosilca zahtevati, da predloži dokazila iz odstavka 1, točka (e), tega člena, razen če je prošnja vložena v okviru spremembe zaposlitve; v tem primeru se ustrezno uporablja člen 15, in
- (c) uporabljati člen 7(2), točka (a), razen če je prošnja vložena v okviru spremembe zaposlitve; v tem primeru se ustrezno uporablja člen 15.

7. Države članice lahko od zadevnega državljan tretje države zahtevajo, da navede svoj naslov na njihovem ozemlju.

Kadar se s pravo države članice zahteva, da je treba ob vložitvi prošnje navesti naslov in zadevni državljan tretje države še ne pozna svojega prihodnjega naslova, državam članicam zadošča začasni naslov. V takšnih primerih državljan tretje države navede svoj stalni naslov najpozneje ob izdaji modre karte EU na podlagi člena 9.

Člen 6

Število sprejetih

Ta direktiva ne vpliva na pravico držav članic, da v skladu s členom 79(5) PDEU določi število sprejetih državljanov tretjih držav.

Člen 7

Razlogi za zavrnitev prošnje za modro karto EU

1. Države članice zavrnejo prošnjo za modro karto EU, kadar:
 - (a) se ne spoštuje člen 5, ali
 - (b) so bili predloženi dokumenti pridobljeni na nepošten način, ponarejeni ali prirejeni;
 - (c) se za zadevnega državljana tretje države šteje, da ogroža javni red, javno varnost ali javno zdravje, ali
 - (d) je bilo delodajalčevo podjetje ustanovljeno ali deluje predvsem z namenom olajšanja vstopa državljanom tretjih držav.
2. Država članica lahko zavrne prošnjo za modro karto EU:
 - (a) kadar pristojni organi države članice, potem ko preverijo razmere na trgu dela, na primer kadar je visoka raven brezposelnosti, ugotovijo, da se zadevno prosto delovno mesto lahko zapolni iz nacionalne delovne sile ali delovne sile Unije ali z državljanom tretje države, ki zakonito prebivajo v tej državi članici in so v skladu s pravom Unije ali nacionalnim pravom že del njenega trga dela, oziroma oseba, ki je rezident EU že daljši čas in se želi v to državo članico preseliti zaradi visokokvalificirane zaposlitve v skladu s poglavjem III Direktive 2003/109/ES;
 - (b) kadar delodajalec ne spoštuje zakonskih obveznosti v zvezi s socialno varnostjo, obdavčitvijo, pravicami iz dela ali delovnimi pogoji;
 - (c) kadar je podjetje delodajalca v postopku likvidacije v skladu z nacionalno zakonodajo o insolventnosti oziroma je bilo v tem postopku ali ne opravlja nobene gospodarske dejavnosti;
 - (d) kadar je bil delodajalec kaznovan zaradi zaposlitve nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav v skladu s členom 9 Direktive 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁴⁾ ali zaradi neprijavljenega dela ali nezakonitega zaposlovanja v skladu z nacionalnim pravom, ali
 - (e) da se zagotovi etično zaposlovanje v poklicih, v katerih v državah izvora primanjkuje kvalificiranih delavcev, vključno na podlagi sporazuma med Unijo in državami članicami na eni strani in eno ali več tretjimi državami na drugi oziroma med državami članicami na eni strani in eno ali več tretjimi državami na drugi strani, v katerem so navedeni poklici v ta namen.
3. Brez poseganja v odstavci 1 se pri vsaki odločitvi o zavrnitvi prošnje upoštevajo posebne okoliščine primera in spoštuje načelo sorazmernosti.

Člen 8

Razlogi za odvzem ali zavrnitev podaljšanja modre karte EU

1. Države članice odvzamejo modro karto EU ali zavrnejo njeno podaljšanje, kadar:
 - (a) so bili modra karta EU ali predloženi dokumenti pridobljeni na nepošten način, ponarejeni ali prirejeni;
 - (b) zadevni državljan tretje države nima več veljavne pogodbe o visokokvalificirani zaposlitvi;
 - (c) zadevni državljan tretje države nima več kvalifikacij iz člena 5(1), točka (b) ali (c), ali
 - (d) plača zadevnega državljana tretje države ne dosega več plačnega praga, določenega v skladu s členom 5(3), (4) ali (5), kot je ustrezno.
2. Države članice lahko odvzamejo modro karto EU ali zavrnejo njeno podaljšanje:
 - (a) zaradi razlogov javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja;

⁽²⁴⁾ Direktiva 2009/52/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. junija 2009 o minimalnih standardih glede sankcij in ukrepov zoper delodajalce nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 168, 30.6.2009, str. 24).

- (b) po potrebi, kadar delodajalec ne spoštuje zakonskih obveznosti v zvezi s socialno varnostjo, obdavčitvijo, pravicami iz dela ali delovnimi pogoji;
- (c) kadar imetnik modre karte EU nima zadostnih sredstev za lastno vzdrževanje in, kadar je potrebno, vzdrževanje svojih družinskih članov, ne da bi koristil sistem socialne pomoči te države članice.
- (d) kadar imetnik modre karte EU v tej državi članici prebiva za namene, za katere mu dovoljenje ni bilo izdano;
- (e) kadar pogoji iz prava, ki se uporablja, določeni v kolektivnih pogodbah ali vzpostavljeni s praksami v ustreznih poklicnih panogah za visokokvalificirano zaposlitev niso več izpolnjeni;
- (f) kadar imetnik modre karte EU ni ravnal v skladu z ustreznimi postopki iz člena 15(2), točka (a), ali iz člena 15(3) ali (4);
- (g) kadar imetnik modre karte EU nima več veljavne potne listine, pod pogojem da je pred odvzemom modre karte EU ta država članica določila razumen rok, v katerem lahko ta imetnik modre karte EU pridobi in predloži veljavno potno listino, ali
- (h) kadar imetnik modre karte EU ne izpolnjuje pogojev za mobilnost iz Poglavja V.

Za namene točke (c) prvega pododstavka država članica zadostnost sredstev oceni glede na njihovo naravo in rednost, upošteva pa lahko tudi raven minimalne nacionalne plače, minimalni dohodek ali minimalne pokojnine ter število družinskih članov imetnika modre karte EU. Pri takšni oceni se upoštevajo prispevki družinskih članov k dohodku gospodinjstva.

3. Z odstopanjem od odstavka 2, prvi pododstavek, točka (f), tega člena neuspeh pri sporočanju, ki se zahteva na podlagi člena 15(2), točka (a), ali člena 15(3) ali (4), ne velja za zadosten razlog za odvzem modre karte EU ali zavrnitev njenega podaljšanja, če imetnik modre karte EU dokaže, da pristojni organi njegovega obvestila niso prejeli zaradi razlogov, na katere imetnik ni mogel vplivati.

4. Z odstopanjem od odstavka 1, točki (b) in (d), lahko države članice odločijo, da ne odvzamejo modre karte EU ali ne zavrnejo njenega podaljšanja, kadar imetnik modre karte EU začasno, v vsakem primeru pa največ 12 mesecev, ne izpolnjuje merila za sprejem iz člena 5(1), točka (a), člena 5(3) ali, kadar je potrebno, člena 5(4) ali (5), če je razlog za to bolezen, invalidnost ali starševski dopust.

5. Z odstopanjem od odstavka 1, točki (b) in (d), ter odstavka 2, prvi pododstavek, točka (c), se modra karta EU v primeru brezposelnosti imetnika modre karte EU ne odvzame, njeno podaljšanje pa se ne zavrne, razen kadar:

- (a) skupno obdobje brezposelnosti imetnika modre karte EU, ki ima modro karto EU manj kot dve leti, preseže tri mesece, ali
- (b) skupno obdobje brezposelnosti imetnika modre karte EU, ki ima modro karto EU vsaj dve leti, preseže šest mesecev.

Države članice lahko pred odvzemom ali nepodaljšanjem modre karte EU dovolijo daljša skupna obdobja brezposelnosti.

6. Kadar država članica namerava odvzeti ali ne podaljšati modre karte EU v skladu z odstavkom 2, prvi pododstavek, točka (b) ali (e), pristojni organ o tem vnaprej obvesti imetnika modre karte EU in mu določi razumen rok vsaj treh mesecev za iskanje nove zaposlitve v skladu s pogoji iz člena 15(1), (2) in (3). Obdobje iskanja zaposlitve je vsaj šest mesecev, kadar je bil imetnik modre karte EU predhodno zaposlen vsaj dve leti.

7. Brez poseganja v odstavek 1 se pri vsaki odločitvi o odvzemu ali zavrnitvi podaljšanja modre karte EU upoštevajo posebne okoliščine primera in spoštuje načelo sorazmernosti.

POGLAVJE III

MODRA KARTA EU IN POSTOPEK

Člen 9

Modra karta EU

1. Kadar državljani tretje države izpolnjuje merila iz člena 5 in kadar ni razlogov za zavrnitev na podlagi člena 7, se državljanu tretje države izda modra karta EU.

Kadar država članica na svojem ozemlju izdaja samo dovoljenja za prebivanje, državljani tretje države pa izpolnjuje vse pogoje za sprejem iz te direktive, mu zadevna država članica izda potreben vizum za pridobitev modre karte EU.

2. Države članice določijo standardno obdobje veljavnosti modre karte EU, ki je vsaj 24 mesecev. Če pogodba o zaposlitvi imetnika modre karte EU zajema krajše obdobje, je modra karta EU veljavna vsaj za obdobje pogodbe o zaposlitvi plus tri mesece, vendar ne več od standardnega obdobja iz prvega stavka. Vendar, če je obdobje veljavnosti potne listine imetnika modre karte EU krajše od obdobja veljavnosti modre karte EU, ki bi veljalo na podlagi prvega ali drugega stavka, je modra karta EU veljavna vsaj za obdobje veljavnosti potne listine.

3. Modro karto EU izdajo pristojni organi zadevne države članice v enotni obliki, določeni v Uredbi (ES) št. 1030/2002. V skladu s točko (a)(12) Priloge k navedeni uredbi države članice v modri karti EU lahko navedejo pogoje za dostop do trga dela, kot je določeno v členu 15(1) te direktive. Države članice v dovoljenju za prebivanje v prostoru, rezerviranem za „vrsta dovoljenja“ vpišejo „modra karta EU“.

Države članice lahko dodatne informacije glede delovnega razmerja imetnika modre karte EU določijo v papirni obliki ali take podatke shranijo v elektronski obliki v skladu s členom 4 Uredbe (ES) št. 1030/2002 in točko (a)(16) Priloge k navedeni uredbi.

4. Kadar država članica izda modro karto EU državljanu tretje države, ki mu je priznala mednarodno zaščito, v modri karti EU, izdani temu državljanu tretje države, pod naslovom „Opombe“ vpiše naslednjo opombo: „Mednarodna zaščita priznana v [ime države članice] dne [datum]“. Kadar država članica odvzame mednarodno zaščito, ki jo uživa imetnik modre karte EU, po potrebi izda novo modro karto EU, ki ne vsebuje te opombe.

5. Kadar država članica izda modro karto EU državljanu tretje države, ki je upravičenec do mednarodne zaščite v drugi državi članici, država članica, ki je izdala modro karto EU, v modro karto EU, ki jo je izdala temu državljanu tretje države pod naslovom „Opombe“ vpiše naslednjo opombo: „Mednarodna zaščita priznana v [ime države članice] dne [datum]“.

Država članica pred vpisom te opombe obvesti državo članico, katero bo navedla v tej opombi, da namerava izdati modro karto EU, in jo zaprosi, da potrdi, ali je imetnik modre karte EU še vedno upravičenec do mednarodne zaščite. Država članica, ki bo navedena v opombi, odgovori najpozneje v enem mesecu od prejema zaprosila za informacije. Kadar je mednarodna zaščita odvzeta s pravomočno odločbo, država članica, ki izda modro karto EU, te opombe ne vpiše.

Kadar se v skladu z ustreznimi mednarodnimi instrumenti ali nacionalnim pravom odgovornost za mednarodno zaščito imetnika modre karte EU prenese na državo članico, potem ko je izdala modro karto EU v skladu s prvim pododstavkom, ta država članica v treh mesecih po prenosu ustrezno spremeni opombo.

6. Kadar država članica izda modro karto EU na podlagi visoke poklicne usposobljenosti v poklicih, ki niso navedeni v Prilogi I, država članica, ki je izdala modro karto EU, vanjo pod naslovom „Opombe“ vpiše naslednjo opombo: „[Poklic, ki ni naveden v Prilogi I]“.

7. Imetnik modre karte EU je v obdobju njene veljavnosti upravičen do:
- (a) vstopa, ponovnega vstopa in bivanja na ozemlju države članice, ki izda modro karto EU, in
 - (b) uživanja pravic iz te direktive.

Člen 10

Prošnje za sprejem

1. Države članice določijo, ali prošnjo za izdajo modre karte EU vloži državljani tretje države ali delodajalec. Drugače lahko države članice dovolijo, da prošnjo vloži kateri koli od obeh.
2. Prošnja za modro karto EU se obravnava in preuči, ko zadevni državljani tretje države prebiva zunaj ozemlja države članice, v katero želi vstopiti, ali kot imetnik veljavnega dovoljenja za prebivanje oziroma vizuma za dolgoročno bivanje že zakonito prebiva na ozemlju te države članice.
3. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko država članica v skladu s svojim nacionalnim pravom sprejme prošnjo za modro karto EU, ki jo vloži državljani tretje države, ki nima veljavnega dovoljenja za prebivanje ali vizuma za dolgoročno bivanje, vendar je zakonito prisoten na njenem ozemlju.

Člen 11

Postopkovna jamstva

1. Pristojni organi zadevnih držav članic sprejmejo odločitev o prošnji za modro karto EU in o tem uradno pisno obvestijo prosilca v skladu s postopki za uradno obveščanje, določenimi v pravu te države članice. To odločitev se sprejme in uradno obvestilo pošlje čim prej, vendar ne pozneje kot 90 dni po datumu vložitve v celoti izpolnjene prošnje.

Kadar je delodajalec odobren v skladu s členom 13, se odločitev o prošnji za izdajo modre karte EU sprejme in uradno obvestilo pošlje čim prej, vendar ne pozneje kot 30 dni po datumu vložitve v celoti izpolnjene prošnje.

2. Kadar so predloženi dokumenti ali zagotovljene informacije v podporo prošnji, pomanjkljivi ali nepopolni, pristojni organi uradno obvestijo prosilca o dodatnih zahtevanih dokumentih ali informacijah in določijo razumen rok za njihovo predložitev ali zagotovitev. Obdobje iz odstavka 1 se začasno odloži, dokler organi ne prejmejo dodatnih zahtevanih dokumentov ali informacij. Če dodatni zahtevani dokumenti ali informacije niso predloženi v navedenem roku, se lahko prošnja zavrne.

3. O vsaki odločitvi o zavrnitvi prošnje za izdajo modre karte EU, o odvzemu modre karte EU ali o nepodaljšanju modre karte EU se uradno pisno obvesti zadevnega državljan tretje države in po potrebi njegovega delodajalca v skladu s postopki uradnega obveščanja iz ustreznega nacionalnega prava. V uradnem obvestilu se navedejo razlogi za odločitev in pristojni organ, pri katerem je mogoče vložiti pritožbo, ter rok za vložitev pritožbe. Države članice zagotovijo učinkovito pravno sredstvo v skladu z nacionalnim pravom.

4. Prosilec lahko pred potekom veljavnosti modre karte EU vloži prošnjo za njeno podaljšanje. Države članice lahko za vložitev prošnje za podaljšanje določijo rok največ 90 dni pred potekom veljavnosti modre karte EU.

5. Kadar veljavnost modre karte EU poteče med postopkom za njeno podaljšanje, države članice državljanu tretje države dovolijo bivati na njihovem ozemlju, kot če bi bil imetnik modre karte EU, dokler pristojni organi ne sprejmejo odločitve o prošnji za podaljšanje.

6. Kadar države članice izdajo nacionalna dovoljenja za prebivanje za namene visokokvalificirane zaposlitve, imetnikom modre karte EU odobrijo enaka postopkovna jamstva, kot so določena v njihovih nacionalnih sistemih, kadar so postopkovna jamstva iz takih nacionalnih sistemov ugodnejša od tistih iz odstavkov 1 do 5.

Člen 12

Takse

Države članice lahko zahtevajo plačilo taks za obravnavo prošenj v skladu s to direktivo. Višina taks, ki jih naloži država članica za obravnavo prošenj, ne sme biti nesorazmerna ali pretirana.

Kadar države članice izdajo nacionalna dovoljenja za prebivanje za namen visokokvalificirane zaposlitve, od prosilcev za modro karto EU ne zahtevajo plačila višjih taks od tistih, ki se naložijo prosilcem za nacionalna dovoljenja.

Člen 13

Odobreni delodajalci

1. Države članice lahko v skladu z svojim nacionalnim pravom ali upravno prakso za namene poenostavljenega postopka za pridobitev modre karte EU določijo postopke odobritve za delodajalce.

Kadar država članica določi take postopke odobritve, zadevnim delodajalcem zagotovi jasne in pregledne informacije, med drugim v zvezi s pogoji in merili za odobritev, obdobjem veljavnosti odobritve in posledicami neizpolnjevanja pogojev za odobritev, vključno z možnim odvzemom ali nepodaljšanjem odobritve, ter vseh sankcijah, ki se uporabljajo.

Postopki odobritve delodajalcem, zlasti malim in srednjim podjetjem, ne smejo povzročiti nesorazmernih ali pretiranih upravnih bremen ali stroškov.

2. Poenostavljeni postopek vključuje obravnavo prošenj, v skladu z drugim pododstavkom člena 11(1). Prosilci so oproščeni predložitve ali zagotovitve enega ali več dokazil iz člena 5(1), točka (b) ali (e), ali člena 5(7).

3. Države članice lahko zavrnejo odobritev delodajalca na podlagi odstavka 1, kadar je bila delodajalcu naložena sankcija zaradi:

- (a) zaposlovanja nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav v skladu z Direktivo 2009/52/ES;
- (b) neprijavljenega dela ali nezakonitega zaposlovanja na podlagi nacionalnega prava ali
- (c) nespoštovanja zakonskih obveznosti v zvezi s socialno varnostjo, obdavčitvijo, pravicami iz dela ali delovnimi pogoji.

Pri vsaki odločitvi o zavrnitvi odobritve delodajalca se upoštevajo specifične okoliščine primera, vključno s časom, ki je pretekel od naložitve sankcije, in spoštuje načelo sorazmernosti.

4. Države članice lahko zavrnejo podaljšanje odobritve delodajalca ali se lahko odločijo to odobritev odvzeti, kadar delodajalec ni izpolnil svojih obveznosti iz te direktive ali kadar je bila odobritev pridobljena na nepošten način.

5. Kadar države članice izdajo nacionalna dovoljenja za prebivanje za namen visokokvalificirane zaposlitve in so vzpostavile postopke odobritve za delodajalce, ki olajšajo izdajo takšnih dovoljenj za prebivanje, uporabijo enake postopke odobritve za prosilce za izdajo modre karte EU, kadar so postopki odobritve za izdajo takih dovoljenj ugodnejši od postopkov iz odstavkov 1 do 4.

*Člen 14***Sankcije zoper delodajalce**

1. Države članice določijo sankcije zoper delodajalce, ki niso izpolnili svojih obveznosti iz te direktive. Te sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
2. Države članice določijo ukrepe za preprečevanje morebitnih zlorab te direktive. Ti ukrepi vključujejo spremljanje, ocenjevanje ter po potrebi nadzor v skladu z nacionalnim pravom ali upravno prakso.

*POGLAVJE IV***PRAVICE***Člen 15***Dostop do trga dela**

1. Imetniki modre karte EU imajo dostop do visokokvalificirane zaposlitve v zadevni državi članici pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Država članica lahko v prvih 12 mesecih zakonite zaposlitve zadevne osebe kot imetnika modre karte EU:
 - (a) zahteva, da se sprememba delodajalca ali sprememba, ki lahko vpliva na izpolnjevanje meril za sprejem iz člena 5, sporoči pristojnim organom te države članice v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu, in
 - (b) za vsako spremembo delodajalca preveri razmere na trgu dela, če ta država članica izvaja tak pregled v skladu s členom 7(2), točka (a).

Pravica imetnika modre karte EU do spremembe zaposlitve se lahko začasno odvzame za največ 30 dni, medtem ko zadevna država članica preveri, ali so izpolnjeni pogoji za sprejem iz člena 5 in da zadevnega prostega delovnega mesta niso mogle zapolniti osebe, navedene v členu 7(2), točka (a). Zadevna država članica lahko v teh 30 dneh nasprotuje spremembi zaposlitve.

3. Po poteku 12-mesečnega obdobja iz odstavka 2 lahko države članice zahtevajo le, da se sprememba delodajalca ali sprememba, ki vpliva na izpolnjevanje meril za sprejem iz člena 5, sporoči v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu. Ta zahteva ne odloži pravice imetnika modre karte EU do zaposlitve in opravljanja nove zaposlitve.

4. Imetnik modre karte EU lahko v obdobju brezposelnosti išče zaposlitev in se zaposli v skladu s tem členom. Imetnik modre karte EU pristojnim organom države članice prebivanja v skladu z ustreznimi nacionalnimi postopki sporoči začetek in po potrebi konec obdobja brezposelnosti.

5. Brez poseganja v merila za sprejem iz člena 5 lahko države članice dovolijo imetnikom modre karte EU, da vzporedno z visokokvalificirano zaposlitvijo opravljajo samozaposlitveno dejavnost, v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu. To ne vpliva na pristojnost držav članic za omejitev področja dovoljene samozaposlitvene dejavnosti.

Vsaka taka samozaposlitvena dejavnost dopolnjuje glavno dejavnost zadevne osebe kot imetnika modre karte EU.

6. Kadar države članice izdajo nacionalna dovoljenja za prebivanje za namen visokokvalificirane zaposlitve, imetnikom modre karte EU zagotovijo dostop do samozaposlitvenih dejavnosti pod pogoji, ki niso manj ugodni od pogojev, določenih v ustreznem nacionalnem sistemu.

7. Brez poseganja v merila za sprejem iz člena 5 lahko države članice dovolijo imetnikom modre karte EU, da poleg glavne dejavnosti, ki jo opravljajo kot imetniki modre karte EU, opravljajo še druge poklicne dejavnosti, v skladu s pogoji, določenimi v nacionalnem pravu.

8. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko država članica ohrani omejitve glede dostopa do zaposlitve v skladu z obstoječim nacionalnim pravom ali pravom Unije, kadar takšne zaposlitvene dejavnosti pomenijo vsaj občasno udeležbo pri izvajanju javnih pooblastil in pristojnost za zaščito splošnih interesov države ali da so te dejavnosti pridržane za državljane te države članice, državljane Unije ali državljane EGP.

9. Ta člen ne posega v načelo, da imajo prednost državljani Unije, kadar je potrebno, v skladu z ustreznimi akti o pristopu.

Člen 16

Enako obravnavanje

1. Imetniki modre karte EU so upravičeni do enakega obravnavanja kot državljani države članice, ki je izdala modro karto EU, glede:

- (a) pogojev zaposlitve, vključno z minimalno starostjo za zaposlitev, in delovnih pogojev, vključno s plačo in odpovedjo, delovnim časom, dopustom in počitnicami, ter zdravstvenih in varnostnih zahtev na delovnem mestu;
- (b) svobode združevanja, pripadnosti in članstva v organizaciji, ki zastopa delavce ali delodajalce, ali v kateri koli organizaciji, katere člani opravljajo določen poklic, vključno s pravicami in ugodnostmi, ki jih nudijo take organizacije, brez poseganja v nacionalne predpise o javnem redu in javni varnosti;
- (c) izobraževanja in poklicnega usposabljanja;
- (d) priznavanja diplom, spričeval in drugih poklicnih kvalifikacij v skladu z ustreznimi nacionalnimi postopki;
- (e) področij socialne varnosti iz člena 3 Uredbe (ES) št. 883/2004 in
- (f) dostopa do blaga in storitev ter dobave blaga in opravljanja storitev, ki so na voljo javnosti, vključno s postopki za pridobitev nastanitve ter informacijami in storitvami svetovanja, ki jih zagotavljajo zavodi za zaposlovanje.

2. Države članice lahko v zvezi z odstavkom 1, točka (c), omejijo enako obravnavanje glede štipendij in posojil za študij in vzdrževanje ter drugih štipendij in posojil v zvezi s srednješolskim in visokošolskim izobraževanjem ter poklicnim usposabljanjem. Za dostop do univerze in posrednješolskega izobraževanja se lahko zahtevajo posebni predpogoji v skladu z nacionalnim pravom.

Države članice lahko v zvezi z odstavkom 1, točka (f), omejijo enako obravnavanje glede postopkov za pridobitev nastanitve. To ne vpliva na svobodo sklepanja pogodb v skladu s pravom Unije in nacionalnim pravom.

3. Imetniki modre karte EU, ki se preselijo v tretjo državo, ali njihovi preživeli družinski člani, ki prebivajo v tretji državi in ki jim gredo pravice iz položaja imetnika modre karte EU, prejmejo v zvezi s starostjo, invalidnostjo in smrtjo zakonske pokojnine, osnovane na predhodni zaposlitvi imetnika modre karte EU, ki so bile pridobljene v skladu z zakonodajo, na katero se sklicuje člen 3 Uredbe (ES) št. 883/2004, in sicer pod enakimi pogoji in po enakih stopnjah kot državljani zadevnih držav članic, kadar se preselijo v tretjo državo.

4. Pravica do enakega obravnavanja iz odstavka 1 ne posega v pravico države članice, da v skladu s členom 8 odvzame modro karto EU ali zavrne njeno podaljšanje.

5. Ta člen se ne uporablja za imetnike modre karte EU, ki imajo v skladu s pravom Unije pravico do prostega gibanja v zadevni državi članici.

6. Ta člen se uporablja za imetnike modre karte EU, ki so upravičeni do mednarodne zaščite, le, ko prebivajo v državi članici, ki ni država članica, ki jim je priznala mednarodno zaščito.
7. Kadar države članice izdajo nacionalna dovoljenja za prebivanje za namen visokokvalificirane zaposlitve, imetnikom modre karte EU zagotovijo enake pravice do enake obravnave, kot jih imajo imetniki nacionalnih dovoljenj za bivanje, kadar so take pravice do enake obravnave ugodnejše od tistih iz tega člena.

Člen 17

Družinski člani

1. Direktiva 2003/86/ES se uporablja z odstopanji iz tega člena.
2. Z odstopanjem od člena 3(1) in člena 8 Direktive 2003/86/ES združitev družine ne sme biti odvisna od tega, da ima imetnik modre karte EU realne možnosti za pridobitev pravice do stalnega prebivanja, dovoljenje za bivanje za obdobje enega leta ali več oziroma minimalno obdobje bivanja.
3. Z odstopanjem od tretjega pododstavka člena 4(1) in drugega pododstavka člena 7(2) Direktive 2003/86/ES se integracijski pogoji in ukrepi iz teh členov lahko uporabljajo, vendar le po tem, ko se zadevnim osebam odobri združitev družine.
4. Z odstopanjem od prvega pododstavka člena 5(4) Direktive 2003/86/ES se odločitve o prošnjah za družinske člane sprejmejo in uradno sporočijo hkrati z odločitvijo o prošnji za izdajo modre karte EU, kadar so pogoji za združitev družine izpolnjeni in so bile v celoti izpolnjene prošnje vložene hkrati. Kadar se družinski člani pridružijo imetniku modre karte EU po njeni odobritvi in so pogoji za združitev družine izpolnjeni, se odločitev sprejme in uradno sporoči čim prej, vendar ne pozneje kot 90 dni po datumu vložitve v celoti izpolnjene prošnje. Pri tem se ustrezno uporabljata člen 11(2) in (3) te direktive.
5. Z odstopanjem od člena 13(2) in (3) Direktive 2003/86/ES je trajanje veljavnosti dovoljenj za prebivanje družinskih članov enako trajanju veljavnosti modre karte EU, kolikor to dovoljuje obdobje veljavnosti njihovih potnih listin.
6. Z odstopanjem od člena 14(2) Direktive 2003/86/ES države članice za dostop do trga dela za družinske člane ne uporabljajo nikakršne časovne omejitve. Z odstopanjem od člena 14(1), točka (b), te direktive in brez poseganja v omejitve iz člena 15(8) te direktive imajo družinski člani dostop do vseh zaposlitev in do samozaposlitvene dejavnosti v skladu z veljavnimi zahtevami iz nacionalnega prava zadevne države članice.
7. Z odstopanjem od člena 15(1) Direktive 2003/86/ES se za namene izračuna trajanja prebivanja, ki se zahteva za pridobitev nevezanega dovoljenja za prebivanje, seštejejo obdobja prebivanja v različnih državah članicah. Države članice lahko zahtevajo dve leti zakonitega in nepretrganega prebivanja na ozemlju države članice, kadar se prošnja za samostojno dovoljenje za prebivanje vloži neposredno pred vložitvijo ustrezne prošnje.
8. Ta člen se ne uporablja za družinske člane imetnikov modre karte EU, ki imajo v skladu s pravom Unije pravico do prostega gibanja v zadevni državi članici.
9. Ta člen se uporablja za družinske člane imetnikov modre karte EU, ki so upravičenci do mednarodne zaščite, samo ko ti imetniki modre karte EU prebivajo v državi članici, ki ni država članica, ki jim je priznala mednarodno zaščito.
10. Kadar države članice izdajo nacionalna dovoljenja za prebivanje za namen visokokvalificirane zaposlitve, imetnikom modre karte EU in njihovim družinskim članom zagotovijo enake pravice, kot jih imajo imetniki nacionalnih dovoljenj za bivanje in njihovi družinski člani, kadar so take pravice ugodnejše od tistih iz tega člena.

Člen 18

Status rezidenta EU za daljši čas za imetnike modre karte EU

1. Direktiva 2003/109/ES se uporablja z odstopanji, določenimi v tem členu.
2. Z odstopanjem od člena 4(1) Direktive 2003/109/ES lahko imetnik modre karte EU, ki izkoristi možnost iz člena 21 te direktive, sešteva obdobja prebivanja v različnih državah članicah, da se izpolni zahteva v zvezi s trajanjem prebivanja, če je imetnik modre karte EU dosegel:
 - (a) število let zakonitega in neprekinjenega prebivanja, ki se v skladu s členom 4(1) Direktive 2003/109/ES zahteva od imetnika modre karte EU, nacionalnega dovoljenja za prebivanje za visokokvalificirano zaposlitev, dovoljenja za raziskovalca ali, kjer je to primerno, dovoljenja za študenta v skladu z drugim pododstavkom člena 4(2) Direktive 2003/109/ES ali upravičenca do mednarodne zaščite na ozemlju držav članic, in
 - (b) dve leti zakonito in neprekinjeno prebival kot imetnik modre karte EU na ozemlju države članice, kadar je vložena prošnja za status rezidenta EU za daljši čas neposredno pred vložitvijo ustrezne prošnje.
3. Za namen izračuna trajanja zakonitega in neprekinjenega prebivanja v Uniji iz odstavka 2, točka (a), tega člena in z odstopanjem od prvega pododstavka člena 4(3) Direktive 2003/109/ES obdobja odsotnosti z ozemlja zadevne države članice ne prekinajo trajanja zakonitega in neprekinjenega prebivanja v Uniji, če so ta obdobja odsotnosti krajša od 12 zaporednih mesecev in ne presegajo skupno 18 mesecev v navedenem trajanju.
4. Z odstopanjem od člena 9(1), točka (c), Direktive 2003/109/ES države članice podaljšajo obdobje odsotnosti z ozemlja Unije, v katerem so rezident EU za daljši čas, ki je imetnik dovoljenja za prebivanje za daljši čas, in njegovi družinski člani, ki jim je bil odobren status rezidenta EU za daljši čas, lahko odsotni, do 24 zaporednih mesecev, pri čemer vnesejo opombo iz člena 19(2) te direktive.
5. Za imetnike dovoljenja za prebivanje za daljši čas se uporabljajo člen 16(1), točka (f), člen 16(3), člen 20 ter, kadar je potrebno, člena 17 in 22 z opombo iz člena 19(2).
6. Kadar rezident EU za daljši čas, ki ima dovoljenje za prebivanje za daljši čas z opombo iz člena 19(2) te direktive, uveljavlja pravico do selitve v drugo državo članico na podlagi poglavja III Direktive 2003/109/ES, se člen 14(3) in (4) navedene direktive ne uporablja. Druga država članica lahko uporabi ukrepe v skladu s členom 21(8) te direktive.

Člen 19

Dovoljenje za prebivanje za daljši čas

1. Države članice imetnikom modre karte EU, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 18 te direktive za pridobitev statusa rezidenta EU za daljši čas, izdajo dovoljenje za prebivanje v skladu z Uredbo (ES) št. 1030/2002.
2. Države članice v dovoljenju za prebivanje iz odstavka 1 pod naslovom „Opombe“ vpišejo „nekdanji imetnik modre karte EU“.

POGLAVJE V

MOBILNOST MED DRŽAVAMI ČLANICAMI

Člen 20

Kratkoročna mobilnost

1. Kadar državljan tretje države, ki je imetnik veljavne modre karte EU, izdane v državi članici, ki v celoti uporablja schengenski pravni red, vstopi v eno ali več drugih držav članic in v njih biva za obdobje 90 dni v katerem koli 180-dnevem obdobju za namene opravljanja poslovne dejavnosti, druga država članica ne zahteva nobenih dovoljenj za opravljanje take dejavnosti razen modre karte EU.
2. Državljan tretje države, ki je imetnik veljavne modre karte EU, izdane v državi članici, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, ima na podlagi modre karte EU in veljavne potne listine pravico do vstopa v eno ali več drugih držav članic in bivanja v njih za namene opravljanja poslovne dejavnosti v trajanju do 90 dni v katerem koli obdobju 180 dni. Kadar imetnik modre karte EU prečka notranjo mejo, za katero nadzor še ni bil odpravljen, v drugo državo članico, ki v celoti uporablja schengenski pravni red, lahko druga država članica od imetnika modre karte EU zahteva, da predloži dokazilo o bivanju za namene opravljanja poslovne dejavnosti. Druga država članica ne zahteva nobenih dovoljenj za opravljanje poslovne dejavnosti razen modre karte EU.

Člen 21

Dolgoročna mobilnost

1. Državljan tretje države ima po 12 mesecih zakonitega prebivanja v prvi državi članici kot imetnik modre karte EU pravico do vstopa, prebivanja in dela v drugi državi članici za namen visokokvalificirane zaposlitve na podlagi modre karte EU in veljavne potne listine pod pogoji iz tega člena.
2. Kadar modro karto EU izda država članica, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, imetnik modre karte EU pa za namene dolgoročne mobilnosti prečka notranjo mejo, za katero nadzor še ni bil odpravljen, v drugo državo članico, ki v celoti uporablja schengenski pravni red, lahko druga država članica od imetnika modre karte EU zahteva, da predloži veljavno modro karto EU, ki jo je izdala prva država članica, in pogodbo o zaposlitvi ali zavezujočo ponudbo za visokokvalificirano zaposlitev za obdobje vsaj šestih mesecev v tej drugi državi članici.
3. Čim prej in najpozneje en mesec po tem, ko je imetnik modre karte EU vstopil na ozemlje druge države članice, se pri pristojnem organu te države članice vloži prošnja za izdajo modre karte EU. Tej prošnji se priloži vsa dokumentacija, ki dokazuje, da so izpolnjeni pogoji iz odstavka 4 za drugo državo članico. Države članice določijo, ali prošnje vloži državljan tretje države ali delodajalec. Drugače lahko države članice dovolijo, da prošnje vloži kateri koli od obeh.

Imetniku modre karte EU se dovoli začetek opravljanja dela v drugi državi članici najpozneje 30 dni po datumu vložitve v celoti izpolnjene prošnje.

Prošnja se pri pristojnih organih druge države članice lahko vloži v času, ko imetnik modre karte EU še vedno prebiva na ozemlju prve države članice.

4. Prosilec za namene prošnje iz odstavka 3 predloži:

- (a) veljavno modro karto EU, ki jo je izdala prva država članica;
- (b) veljavno pogodbo o zaposlitvi ali zavezujočo ponudbo za visokokvalificirano zaposlitev, kot določa nacionalno pravo, za obdobje vsaj šestih mesecev v drugi državi članici;
- (c) za regulirane poklice dokumente, da izpolnjuje pogoje, določene v skladu z nacionalnim pravom, za državljane Unije za opravljanje reguliranega poklica, opredeljenega v pogodbi o zaposlitvi ali zavezujoči ponudbi za zaposlitev, kot je določeno v nacionalnem pravu;

- (d) veljavno potno listino, kot določa nacionalno pravo, in
- (e) dokazila o doseganju plačnega praga, določenega v drugi državi članici pri uporabi člena 5(3) ali, kadar je potrebno, člena 5(4) ali (5).

Glede na točko (c) prvega pododstavka so imetniki modre karte EU pri vložitvi prošnje za izdajo modre karte EU v drugi državi članici deležni enake obravnave kot državljani Unije v zvezi s priznavanjem poklicnih kvalifikacij v skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom.

Za neregulirane poklice, kadar je prva država članica izdala modro karto EU na podlagi visokega strokovnega znanja za poklice, ki niso navedeni v Prilogi I, se od prosilca lahko zahteva, da predloži dokumente, ki potrjujejo visoke poklicne kvalifikacije v zvezi z delom, ki se bo opravljalo, kot je določeno v pravu druge države članice.

5. Zadevna država članica lahko za namene prošnje iz odstavka 3 od prosilca zahteva:

- (a) za neregulirane poklice, kadar je imetnik modre karte EU v prvi državi članici delal manj kot dve leti, da predloži dokumente, ki potrjujejo visoke poklicne kvalifikacije v zvezi z delom, ki se bo opravljalo, kot je določeno v nacionalnem pravu;
- (b) dokazilo o zdravstvenem zavarovanju oziroma, če je tako določeno v nacionalnem pravu, zaprosilo za zdravstveno zavarovanje za vsa tveganja, za katera so običajno zavarovani državljani zadevne države članice, za obdobja, ko takšno zdravstveno zavarovanje ali ustrezna upravičenost do storitev nista zagotovljena s pogodbo o zaposlitvi ali na njeni podlagi.

6. Druga država članica zavrne prošnjo za izdajo modre karte EU, kadar:

- (a) se odstavek 4 ne spoštuje;
- (b) so bili predloženi dokumenti pridobljeni na nepošten način oziroma so bili ponarejeni ali prirejeni;
- (c) zaposlitev ni v skladu s pogoji iz prava, ki se uporablja, določenimi v kolektivnih pogodbah ali vzpostavljenimi s praksami, kot je navedeno v členu 5(2), ali
- (d) imetnik modre karte EU ogroža javni red, javno varnost ali javno zdravje.

7. Za vsak postopek obravnavanja prošenj za namen dolgoročne mobilnosti se ustrezno uporabljajo postopkovna jamstva iz člena 11(2) in (3). Brez poseganja v odstavek 4 tega člena se pri odločitvi o zavrnitvi prošnje za dolgoročno mobilnost upoštevajo posebne okoliščine primera in spoštuje načelo sorazmernosti.

8. Druga država članica lahko zavrne prošnjo za izdajo modre karte EU na podlagi pregleda, izvedenega v skladu s členom 7(2), točka (a), samo če ta država članica izvede take preglede, ko je prva država članica.

9. Druga država članica sprejme eno izmed naslednjih odločitev o prošnji za izdajo modre karte EU:

- (a) državljanu tretje države izda modro karto EU, kadar so pogoji za mobilnost iz tega člena izpolnjeni, in mu dovoli prebivanje na njenem ozemlju za namen visokokvalificirane zaposlitve, ali
- (b) zavrne prošnjo, kadar pogoji za mobilnost iz tega člena niso izpolnjeni, ter od prosilca in njegovih družinskih članov v skladu s postopki iz nacionalnega prava zahteva, da zapustijo njeno ozemlje.

Z odstopanjem od člena 11(1) druga država članica o svoji odločitvi čim prej, vendar ne pozneje kot 30 dni po datumu vložitve v celoti izpolnjene prošnje, pisno uradno obvesti prosilca in prvo državo članico.

V izjemnih in ustrezno utemeljenih okoliščinah, povezanih z zapletenostjo prošnje, lahko država članica podaljša rok iz drugega pododstavka za 30 dni. O podaljšanju obvesti prosilca najpozneje 30 dni po datumu vložitve v celoti izpolnjene prošnje.

Druga država članica v uradnem obvestilu prvi državi članici navede vse razloge za iz odstavka 6, točki (b) in (d), za zavrnitev prošnje.

10. Kadar veljavnost modre karte EU, ki jo je izdala prva država članica, poteče med postopkom obravnavanja prošnje, lahko druga država članica izda nacionalno dovoljenje za začasno prebivanje ali enakovredno dovoljenje, ki prosilcu omogoča nadaljevanje zakonitega bivanja na njenem ozemlju, dokler pristojni organi ne sprejmejo odločitve o prošnji.

11. Ko imetnik modre karte EU in, kadar je to potrebno, njegovi družinski člani drugič izkoristijo možnost selitve v drugo državo članico na podlagi tega člena in člena 22, „prva država članica“ pomeni državo članico, iz katere se zadevna oseba preseli, „druga država članica“ pa pomeni državo članico, v kateri zaprosi za prebivanje. Ne glede na odstavek 1 tega člena se lahko imetnik modre karte EU drugič preseli v drugo državo članico, potem ko je šest mesecev zakonito prebival v prvi državi članici kot imetnik modre karte EU.

Člen 22

Prebivanje v drugi državi članici za družinske člane

1. Kadar se imetnik modre karte EU preseli v drugo državo članico v skladu s členom 21 in kadar si je imetnik modre karte EU družino ustvaril že v prvi državi članici, imajo člani njegove družine pravico, da spremljajo imetnika modre karte EU ali se mu pridružijo.

Direktiva 2003/86/ES in člen 17 te direktive se uporabljata v primerih iz prvega pododstavka tega odstavka ob upoštevanju odstopanj iz odstavkov 2 do 7 tega člena.

Kadar družina še ni obstajala v prvi državi članici, se uporablja člen 17 te direktive.

2. Z odstopanjem od člena 13(1) Direktive 2003/86/ES imajo družinski člani imetnika modre karte EU pravico do vstopa in bivanja v drugi državi članici na podlagi veljavnih dovoljenj za prebivanje, pridobljenih v prvi državi članici kot družinski člani imetnika modre karte EU.

Kadar dovoljenje za prebivanje družinskih članov izda država članica, ki schengenskega pravnega reda ne uporablja v celoti, in imetnika modre karte EU pri prehodu notranje meje, za katero nadzor še ni bil odpravljen, za namen selitve v drugo državo članico, ki schengenski pravni red uporablja v celoti, spremljajo ti družinski člani, lahko druga država članica zahteva, da družinski člani predložijo dovoljenja za prebivanje, ki so jih pridobili v prvi državi članici kot družinski člani imetnika modre karte EU.

3. Z odstopanjem od člena 5(3) Direktive 2003/86/ES zadevni družinski člani ali imetnik modre karte EU v skladu z nacionalnim pravom najpozneje en mesec po vstopu na ozemlje druge države članice pri pristojnih organih te države članice vložijo prošnjo za izdajo dovoljenja za prebivanje družinskega člana.

Kadar veljavnost dovoljenja za prebivanje družinskega člana, ki ga je izdala prva država članica, poteče med postopkom ali če dovoljenje za prebivanje imetniku ne omogoča več zakonitega bivanja v drugi državi članici, druga država članica družinskemu članu dovoli, da ostane na njenem ozemlju, dokler pristojni organi druge države članice ne sprejmejo odločitve o prošnji, po potrebi z izdajo nacionalnega dovoljenja za začasno prebivanje ali enakovrednega dovoljenja.

4. Z odstopanjem od člena 5(2) in člena 7(1) Direktive 2003/86/ES lahko druga država članica od zadevnih družinskih članov zahteva, da prošnji za dovoljenje za prebivanje predložijo oziroma zagotovijo:

- (a) dovoljenje za prebivanje v prvi državi članici in veljavno potno listino ali overjene kopije teh dokumentov;
- (b) dokazila, da so v prvi državi članici prebivali kot družinski člani imetnika modre karte EU;
- (c) listinskih dokazov iz člena 7(1), točka (b), Direktive 2003/86/ES.

5. Kadar so pogoji iz tega člena izpolnjeni in so bile prošnje vložene hkrati, druga država članica izda dovoljenja za prebivanje za družinske člane hkrati z modro karto EU.

Z odstopanjem od člena 17(4), kadar so pogoji, določeni v tem členu, izpolnjeni in se družinski člani pridružijo imetniku modre karte EU po tem, ko mu je bila modra karta EU odobrena, se dovoljenja za prebivanje za družinske člane odobrijo najpozneje 30 dni po datumu vložitve v celoti izpolnjene prošnje.

V ustrezno utemeljenih okoliščinah, povezanih z zapletenostjo prošnje, lahko države članice podaljšajo rok iz drugega pododstavka za največ 30 dni.

6. Ta člen se uporablja za družinske člane imetnikov modre karte EU, ki so upravičenci do mednarodne zaščite, samo ko se ti imetniki modre karte EU preselijo in prebivajo v državi članici, ki ni država članica, ki jim je priznala mednarodno zaščito.

7. Ta člen se ne uporablja za družinske člane imetnikov modre karte EU, ki imajo v skladu s pravom Unije v drugi državi članici pravico do prostega gibanja.

Člen 23

Jamstva in sankcije v primerih mobilnosti

1. Ne glede na člen 8(1), točka (a), in člen 8(2), točka (a), kadar se imetnik modre karte EU seli v drugo državo članico na podlagi člena 21, prva država članica ne odvzame modre karte EU, preden druga država članica ne sprejme odločitve o prošnji za dolgoročno mobilnost.

2. Kadar druga država članica zavrne prošnjo za izdajo modre karte EU v skladu s členom 21(9), točka (b), prva država članica na zaprosilo druge države članice imetniku modre karte EU in, kadar je potrebno, njegovim družinskim članom brez formalnosti in brez odlašanja dovoli ponovni vstop. To velja tudi, če je veljavnost modre karte EU, ki jo je izdala prva država članica, potekla ali če je bila modra karta EU med obravnavo prošnje odvzeta.

3. Imetnik modre karte EU ali delodajalec v drugi državi članici sta lahko odgovorna za stroške, povezane s ponovnim vstopom imetnika modre karte EU in njegovih družinskih članov iz odstavka 2.

4. Države članice lahko določijo sankcije v skladu s členom 14 zoper delodajalca imetnika modre karte EU, kadar je ta delodajalec odgovoren za neizpolnjevanje pogojev za mobilnost iz tega poglavja.

5. Kadar država članica odvzame modro karto EU ali ne podaljša modre karte EU, ki vsebuje opombo iz člena 9(5), in se odloči za izgon državljan tretje države, državo članico, navedeno v tej opombi, zaprosi, naj potrdi, ali je zadevna oseba še vedno upravičenec do mednarodne zaščite v tej državi članici. Država članica, navedena v tej opombi, odgovori v enem mesecu od prejema zaprosila za informacije.

Kadar je državljan tretje države v državi članici, navedeni v tej opombi, še vedno upravičenec do mednarodne zaščite, se to osebo izžene v navedeno državo članico, ki tej osebi in njenim družinskim članom brez poseganja v pravo Unije ali nacionalno pravo, ki se uporablja, ter brez poseganja v načelo enotnosti družine nemudoma in brez formalnosti dovoli ponovni vstop.

Z odstopanjem od drugega pododstavka tega odstavka država članica, ki je sprejela odločitev o izgonu, v skladu s svojimi mednarodnimi obveznostmi ohrani pravico, da državljan tretje države odstrani v državo, ki ni država članica, ki mu je priznala mednarodno zaščito, kadar so glede tega državljan tretje države izpolnjeni pogoji iz člena 21(2) Direktive 2011/95/EU.

6. Kadar imetnik modre karte EU ali njegovi družinski člani prečkajo zunanjo mejo države članice, ki v celoti uporablja schengenski pravni red, ta država članica opravi poizvedbo v Schengenskem informacijskem sistemu v skladu z Uredbo (EU) 2016/399. Ta država članica zavrne vstop osebam, za katere je bil v Schengenskem informacijskem sistemu razpisan ukrep zavrnitve vstopa in prepovedi bivanja.

POGLAVJE VI

KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Dostop do informacij in spremljanje

1. Države članice prosiščem za modro karto EU zagotavljajo enostaven dostop do informacij o dokumentarnih dokazilih, potrebnih za prošnjo, ter informacij o pogojih za vstop in bivanje, ki veljajo za državljane tretjih držav, ki spadajo v področje uporabe te direktive, in njihove družinske člane, vključno z njihovimi pravicami in obveznostmi ter postopkovnimi jamstvi. Te informacije vključujejo informacije o plačnih pragih, ki so v zadevni državi članici določeni v skladu s členom 5(3), (4) in (5), in veljavnih pristojbinah.

Te informacije vključujejo tudi informacije o:

- (a) poslovnih dejavnosti na ozemlju zadevne države članice, katerih opravljanje se dovoli imetniku modre karte EU iz druge države članice, kot je določeno v členu 20, ter
- (b) postopkih za pridobitev modre karte EU in dovoljenj za prebivanje za družinske člane v drugi državi članici, kot je določeno v členih 21 in 22.

Kadar se države članice odločijo za uvedbo zakonodajnih ali regulativnih ukrepov v skladu s členom 6 ali se odločijo, da bodo izkoristile možnost, določeno v členu 7(2), točka (a), sporočijo informacije o takih odločitvah na enak način. V informacijah o vseh preverjanjih razmer na trgu dela na podlagi člena 7(2), točka (a), se po potrebi navedejo zadevni sektorji, poklici in regije.

2. Kadar države članice izdajo nacionalna dovoljenja za prebivanje za namene visokokvalificirane zaposlitve, zagotovijo enak dostop do informacij o modri karti EU kot je zagotovljen v zvezi z nacionalnimi dovoljenji za prebivanje.

3. Države članice Komisiji vsaj enkrat letno in kadar koli se informacije spremenijo sporočijo:

- (a) faktor, ki so ga določile za določanje letnih plačnih pragov v skladu s členom 5(3) ali, kadar je potrebno, členom 5(4) ali (5) in ustrezne nominalne zneske;
- (b) seznam poklicev, za katere se uporablja nižji plačni prag v skladu s členom 5(4);
- (c) seznam dovoljenih poslovnih dejavnosti za namene člena 20;
- (d) informacije o zakonodajnih ali regulativnih ukrepih iz člena 6, kadar je to potrebno;
- (e) informacije o vseh preverjanjih razmer na trgu dela iz člena 7(2), točka (a), kadar je to potrebno.

Kadar države članice zavrnejo prošnje za izdajo modre karte EU iz razlogov etičnega zaposlovanja v skladu s členom 7(2), točka (e), Komisiji in drugim državam članicam vsako leto sporočijo take zavrnitve glede na države in poklice in to utemeljijo.

Države članice obvestijo Komisijo o sporazumih s tretjimi državami, sklenjenimi v skladu s členom 7(2), točka (e).

Člen 25

Statistični podatki

1. Države članice do 18. novembra 2025 in nato vsako leto v skladu z Uredbo (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁵⁾ Komisiji sporočijo statistične podatke o številu državljanov tretjih držav, ki jim je bila odobrena modra karta EU, in številu državljanov tretjih držav, katerih prošnje so bile zavrnjene, v prejšnjem koledarskem letu, pri čemer se posebej navedejo prošnje, ki so bile obravnavane kot nedopustne na podlagi člena 6 te direktive ali ki so bile zavrnjene na podlagi člena 7(2), točka (a), te direktive, ter statistični podatki o številu državljanov tretjih držav, ki jim je bila modra karta EU podaljšana ali odvzeta v prejšnjem koledarskem letu. Ti statistični podatki se razčlenijo glede na državljanstvo, trajanje veljavnosti dovoljenj, spol in starost ter, kjer so na voljo, poklic, velikost podjetja delodajalca ter gospodarski sektor. Statistični podatki o državljanih tretjih držav, ki jim je bila odobrena modra karta EU, se nadalje razčlenijo glede na upravičence do mednarodne zaščite, upravičence, ki imajo pravico do prostega gibanja, in tiste, ki so v skladu s členom 18 te direktive pridobili status rezidenta EU za daljši čas v državi članici.

Na isti način se sporočijo statistični podatki o sprejetih družinskih članih, razen informacij o njihovem poklicu in gospodarskem sektorju.

Za imetnike modre karte EU in njihove družinske člane, ki jim je bilo v skladu s členoma 21 in 22 te direktive odobreno dovoljenje za prebivanje v drugi državi članici, predložene informacije poleg tega določajo državo članico predhodnega prebivanja.

2. Za namene izvajanja člena 5(3), (4) in (5) te direktive se navede sklic na podatke, ki jih države članice v skladu z Uredbo (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁶⁾ pošljejo Eurostatu, in, če je ustrezno, na nacionalne podatke.

Člen 26

Seznam poklicev v Prilogi I

1. Poklici, pri katerih se znanje, spretnosti in kompetence, dokazane z zahtevanim številom let ustreznih poklicnih izkušenj, štejejo kot enakovredni znanju, spretnostim in kompetencam, dokazanim z visokošolskimi kvalifikacijami za namen vložitve prošnje za izdajo modre karte EU, so navedeni v Prilogi I.

2. Komisija do 18. novembra 2026 in nato vsaki dve leti predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o svoji oceni seznama poklicev v Prilogi I, ob upoštevanju a spreminjajočih se potreb trg dela. Ta poročila se pripravijo po posvetovanju z nacionalnimi organi in na podlagi javnega posvetovanja, ki vključuje socialne partnerje. Komisija lahko na podlagi teh poročil po potrebi predloži zakonodajne predloge za spremembo Priloge I.

⁽²⁵⁾ Uredba (ES) št. 862/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. julija 2007 o statistikah Skupnosti o selitvah in mednarodni zaščiti ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 311/76 o zbiranju statističnih podatkov o tujih delavcih (UL L 199, 31.7.2007, str. 23).

⁽²⁶⁾ Uredba (EU) št. 549/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Evropski uniji (UL L 174, 26.6.2013, str. 1).

Člen 27

Poročanje

Komisija do 18. novembra 2026 in nato vsaka štiri leta predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te direktive v državah članicah.

V teh poročilih zlasti oceni učinek členov 5 in 13 ter Poglavje V. Komisija predlaga morebitne spremembe, za katere meni, da so potrebne.

Komisija predvsem oceni ustreznost plačnega praga iz člena 5 in predvidenih odstopanj iz navedenega člena, pri čemer med drugim upošteva raznolikost gospodarskih, sektorskih in geografskih razmer.

Člen 28

Sodelovanje med kontaktnimi točkami

1. Države članice imenujejo kontaktne točke, ki so pristojne za prejetje in pošiljanje informacij, potrebnih za izvajanje členov 18, 20, 21 in 24, ter ki uspešno sodelujejo med seboj.
2. Kontaktne točke iz odstavka 1 tega člena zlasti uspešno sodelujejo glede ureditev potrjevanja z deležniki v sektorjih izobraževanja, usposabljanja, zaposlovanja in mladih ter na drugih ustreznih področjih politike, potrebnih za izvajanje člena 5(1), točka (b).
3. Države članice zagotovijo ustrezno sodelovanje pri izmenjavi informacij iz odstavka 1. Države članice dajejo prednost izmenjavi informacij po elektronski poti.

Člen 29

Spremembe Direktive (EU) 2016/801

V členu 2(2) Direktive (EU) 2016/801 se točka (g) nadomesti z naslednjim:

„(g) ki vlagajo prošnjo za prebivanje v državi članici za namen visokokvalificirane zaposlitve na področju v smislu Direktive (EU) 2021/1883 Evropskega parlamenta in Sveta (*).“

(*) Direktiva (EU) 2021/1883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2021 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namen visokokvalificirane zaposlitve ter razveljavitvi Direktive Sveta 2009/50/ES (UL L 382, 28.10.2021, str. 1).“

Člen 30

Razveljavitev Direktive 2009/50/ES

Direktiva 2009/50/ES se razveljavi z učinkom od 19. novembra 2023.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo kot sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 31**Prenos**

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 18. novembra 2023. Komisiji takoj sporočijo besedilo teh predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v obstoječih zakonih in drugih predpisih sklicevanje na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, šteje za sklicevanje na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 32**Začetek veljavnosti**

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 33**Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, 20. oktobra 2021

Za Evropski parlament
predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
predsednik
A. LOGAR

PRILOGA I

Seznam poklicev iz člena 2, točka 9

Vodstveni delavci in strokovnjaki na področju informacijske in komunikacijske tehnologije, ki so v sedmih letih pred vložitvijo prošnje za modro karto EU pridobili vsaj tri leta ustreznih poklicnih izkušenj in spadajo v naslednji skupini po klasifikaciji ISCO-08:

- (1) 133 Vodstveni delavci na področju storitev informacijske in komunikacijske tehnologije;
 - (2) 25 Strokovnjaki za informacijsko in komunikacijsko tehnologijo.
-

PRILOGA II

Korelacijska tabela

Direktiva 2009/50/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2(a)	Člen 2, točka 1
Člen 2(b)	Člen 2, točka 2
Člen 2(c)	Člen 2, točka 3
Člen 2(d)	Člen 2, točka 4
Člen 2(e)	Člen 2, točka 5
Člen 2(f)	Člen 2, točka 6
Člen 2(g)	Člen 2, točki 7 in 9
Člen 2(h)	Člen 2, točka 8
Člen 2(i)	Člen 2, točka 10
Člen 2(j)	Člen 2, točka 11
-	Člen 2, točka 12
-	Člen 2, točka 13
-	Člen 2, točka 14
Člen 3(1)	Člen 3(1)
Člen 3(2), uvodno besedilo	Člen 3(2), uvodno besedilo
Člen 3(2)(a)	Člen 3(2), točka (a)
Člen 3(2)(b)	-
Člen 3(2)(c)	Člen 3(2), točka (b)
Člen 3(2)(d)	Člen 3(2), točka (c)
Člen 3(2)(e)	-
Člen 3(2)(f)	Člen 3(2), točka (d)
Člen 3(2)(g)	Člen 3(2), točka (e)
Člen 3(2)(h)	-
Člen 3(2)(i)	Člen 3(2), točka (f)
Člen 3(2)(j)	Člen 3(2), točka (g)
Člen 3(2), zadnji pododstavek	Člen 3(2), točka (h)
Člen 3(3)	Člen 7(2), točka (e)
Člen 3(4)	Člen 3(3)
Člen 4(1), uvodno besedilo	Člen 4(1), uvodno besedilo
Člen 4(1)(a)	Člen 4(1), točka (a)
Člen 4(1)(b)	Člen 4(1), točka (b)
Člen 4(2)	Člen 4(2)
Člen 5(1), uvodno besedilo	Člen 5(1), uvodno besedilo

Direktiva 2009/50/ES	Ta direktiva
Člen 5(1)(a)	Člen 5(1), točka (a)
Člen 5(1)(b)	Člen 5(1), točka (c)
Člen 5(1)(c)	Člen 5(1), točka (b)
Člen 5(1)(d)	Člen 5(1), točka (d)
Člen 5(1)(e)	Člen 5(1), točka (e)
Člen 5(1)(f)	Člen 7(1), točka (c)
Člen 5(2)	Člen 5(7), prvi pododstavek
Člen 5(3)	Člen 5(3)
Člen 5(4)	Člen 5(2)
Člen 5(5)	Člen 5(4)
-	Člen 5(5)
-	Člen 5(6)
-	Člen 5(7), drugi pododstavek
Člen 5(6)	-
Člen 6	Člen 6
Člen 7(1)	Člen 9(1)
Člen 7(2)	Člen 9(2)
Člen 7(3)	Člen 9(3)
Člen 7(4)	Člen 9(7)
-	Člen 9(4)
-	Člen 9(5)
-	Člen 9(6)
Člen 8(1)	Člen 7(1), točki (a) in (b)
-	Člen 7(1), točka (d)
Člen 8(2)	Člen 7(2), točka (a)
Člen 8(3)	-
Člen 8(4)	Člen 7(2), točka (e)
Člen 8(5)	Člen 7(2), točka (d)
-	Člen 7(2), točka (b)
-	Člen 7(2), točka (c)
-	Člen 7(3)
Člen 9(1), uvodno besedilo	Člen 8(1), uvodno besedilo
Člen 9(1)(a)	Člen 8(1), točka (a)
Člen 9(1)(b)	Člen 8(1), točke (b), (c) in (d); člen 8(2), točke (d), (e) in (g)
Člen 9(1)(c)	Člen 8(2), točka (f)
Člen 9(2)	Člen 8(3)

Direktiva 2009/50/ES	Ta direktiva
Člen 9(3), uvodno besedilo	Člen 8(2), uvodno besedilo
Člen 9(3)(a)	Člen 8(2), točka (a)
-	Člen 8(2), točka (b)
Člen 9(3)(b)	Člen 8(2), točka (c)
Člen 9(3)(c)	-
Člen 9(3)(d)	-
-	Člen 8(2), točka (h)
-	Člen 8(4)
-	Člen 8(6)
-	Člen 8(7)
Člen 10(1)	Člen 10(1)
Člen 10(2)	Člen 10(2)
Člen 10(3)	Člen 10(3)
Člen 10(4)	-
Člen 11(1), prvi pododstavek	Člen 11(1), prvi pododstavek
Člen 11(1), drugi pododstavek	-
-	Člen 11(1), drugi pododstavek
Člen 11(2)	Člen 11(2)
Člen 11(3)	Člen 11(3)
-	Člen 11(4)
-	Člen 11(5)
-	Člen 11(6)
-	Člen 12
-	Člen 13
-	Člen 14
Člen 12(1)	-
-	Člen 15(1)
Člen 12(2)	Člen 15(2) in (3)
Člen 12(3) in (4)	Člen 15(8)
Člen 12(5)	Člen 15(9)
-	Člen 15(5), (6) in (7)
Člen 13(1)	Člen 8(5)
Člen 13(2) in (4)	Člen 15(4)
Člen 13(3)	-
Člen 14(1), uvodno besedilo	Člen 16(1), uvodno besedilo
Člen 14(1)(a)	Člen 16(1), točka (a)
Člen 14(1)(b)	Člen 16(1), točka (b)

Direktiva 2009/50/ES	Ta direktiva
Člen 14(1)(c)	Člen 16(1), točka (c)
Člen 14(1)(d)	Člen 16(1), točka (d)
Člen 14(1)(e)	Člen 16(1), točka (e)
Člen 14(1)(f)	Člen 16(3)
Člen 14(1)(g)	Člen 16(1), točka (f)
Člen 14(1)(h)	-
Člen 14(2), uvodno besedilo, črka (a), in zadnji pododstavek	Člen 16(2)
Člen 14(2)(b)	-
Člen 14(3)	Člen 16(4)
Člen 14(4)	-
-	Člen 16(5), (6) in (7)
Člen 15(1)	Člen 17(1)
Člen 15(2)	Člen 17(2)
Člen 15(3)	Člen 17(3)
Člen 15(4)	Člen 17(4)
Člen 15(5)	Člen 17(5)
Člen 15(6)	Člen 17(6)
Člen 15(7)	Člen 17(7)
Člen 15(8)	-
-	Člen 17(8), (9) in (10)
Člen 16(1)	Člen 18(1)
Člen 16(2)	Člen 18(2)
Člen 16(3)	Člen 18(3)
Člen 16(4)	Člen 18(4)
Člen 16(5)	-
Člen 16(6)	Člen 18(5)
-	Člen 18(6)
Člen 17(1)	Člen 19(1)
Člen 17(2)	Člen 19(2)
-	Člen 20
Člen 18(1)	Člen 21(1)
-	Člen 21(2)
Člen 18(2)	Člen 21(3), prva dva pododstavka
Člen 18(3)	Člen 21(3), tretji pododstavek
Člen 18(4)	Člen 21(9) in člen 23(2)
Člen 18(5)	Člen 21(10)

Direktiva 2009/50/ES	Ta direktiva
Člen 18(6)	Člen 23(3)
Člen 18(7)	-
Člen 18(8)	Člen 21(11)
-	Člen 21(4) do (8)
Člen 19(1)	Člen 22(1), prvi pododstavek
-	Člen 22(2)
Člen 19(2)	Člen 22(3)
Člen 19(3)	Člen 22(4)
Člen 19(4)	-
Člen 19(5)	Člen 22(1), drugi pododstavek
Člen 19(6)	Člen 22(1), tretji pododstavek
-	Člen 22(5), (6) in (7)
-	Člen 23(1), (4), (5) in (6)
-	Člen 24(1), prvi in drugi pododstavek
Člen 20(1)	Člen 24(1), tretji pododstavek
-	Člen 24(2) in (3)
Člen 20(2)	Člen 25(1)
Člen 20(3)	Člen 25(2)
-	Člen 26
Člen 21	Člen 27
Člen 22(1)	Člen 28(1)
-	Člen 28(2)
Člen 22(2)	Člen 28(3)
-	Člen 29
-	Člen 30
Člen 23	Člen 31
Člen 24	Člen 32
Člen 25	Člen 33